



DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 79

**Presidència
del Sr. Enrique Casanova i Peiró**

Sessió celebrada dia 8 de juny de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de la directora de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la nota jurídica urgent respecte de l'esborrany de l'avantprojecte de Proposició de llei de la Reserva de Biosfera de Menorca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit RGE núm. 3548/22, i acordada per la Comissió d'Assumptes Institucionals i General, a la sessió del dia 18 de maig del 2022. 1476

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Sí, Sr. Presidente. Jesús Méndez sustituye a Patricia Guasp.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sr. Presidente, Idoia Ribas sustituye a Sergio Rodríguez.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Bon dia, president, Joan Ferrer substitueix Francina Armengol.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Sr. President, Josep Ferrà substitueix Miquel Ensenyat.

Compareixença de la directora de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la nota jurídica urgent respecte de l'esborrany de l'avantprojecte de Proposició de llei de la Reserva de Biosfera de Menorca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit RGE núm. 3548/22, i acordada per la Comissió d'Assumptes Institucionals i General, a la sessió del dia 18 de maig del 2022.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença de la directora de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tal de determinar sobre la nota jurídica urgent respecte de l'esborrany de l'avantprojecte de proposició de llei de Reserva de Biosfera de Menorca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit RGE núm. 3548/22, i acordada per la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, a la sessió del dia 18 de maig del 2022.

Assisteix la Sra. Lourdes Aguiló i Bennàssar, directora de l'Advocacia de la comunitat autònoma, a qui donam la benvinguda, acompanyada del Sr. José Ramón Ahicart i Sanjosé, cap del Departament d'Assumptes Judicials de l'Advocacia, benvingut, i de la Sra. María de los Ángeles Berrocal i Vela, cap de l'Àrea Penal de l'Advocacia, benvinguda.

Té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló i Bennàssar, per tal de fer l'exposició oral, sense limitació de temps.

LA SRA. DIRECTORA DE L'ADVOCACIA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Lourdes Aguiló i Bennàssar):

Moltes gràcies, Sr. President, i molt bon dia, senyores i senyors diputats. Comparesc en aquesta comissió en relació amb un esborrany de notes jurídiques urgents que va preparar

l'Advocacia sobre, també un esborrany, d'un avantprojecte de Proposició de llei de Menorca Reserva de Biosfera. L'esborrany de les nostres notes es va fer públic a alguns mitjans de comunicació de Menorca, per la qual cosa he estat requerida per aquesta comissió, per tal d'explicar-ne el sentit i l'abast.

Permeti'm, abans de tot, presentar-me molt breument, com també exposar els trets més importants de l'Advocacia que em correspon dirigir. El meu nom, com tots vostès saben, és Lourdes Aguiló Bennàssar i, així com vostès, tenc una forta vocació de servei públic. El fet que la meua etapa universitària coincidís amb el final de la dictadura i amb la transició política cap a la democràcia, amb el moment que es va aprovar la Llei de reforma política, amb el moment que es duen a terme les primeres eleccions democràtiques -generals i municipals-, i amb l'elaboració i l'aprovació posterior de la Constitució Espanyola del 1978, és ben segur que hi va tenir molt a veure.

L'etapa política que s'iniciava en el moment que jo finalitzava la meua llicenciatura i iniciava la meua etapa professional era francament apassionant, així que, poder contribuir des del servei públic a la consolidació de la democràcia i a la formació de l'estat de les autonomies, seguir de prop el naixement de la comunitat autònoma de les Illes Balears i la nova etapa democràtica de les administracions il·lenques, primer, a l'etapa preautonòmica, amb el Consell General Interinsular, la formació dels consells insulars, els primers ajuntaments democràtics, i després, a l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia, a la formació d'aquest parlament, a la formació del primer govern, a la conformació de l'administració de la comunitat autònoma, comprendran que, per a qualsevol persona que li entusiasmi el dret públic, com és el meu cas, s'havia d'interessar a participar-hi activament.

Així, doncs, el meu interès professional i la meua vocació em varen encaminar cap al servei públic, des del primer moment, i m'hi he mantingut des de diferents càrrecs i llocs de feina, de manera que enguany acompleix 40 anys. El meu currículum resumit està publicat a la web del Govern i de l'Advocacia, per si algú de vostès hi té interès.

En aquests moments tenc l'honor de dirigir l'Advocacia de la comunitat autònoma des del dia 1 d'octubre del 2016.

Per contextualitzar l'objecte de la meua compareixença d'avui, caldrà exposar, també, en virtut de quina competència o funció es varen elaborar l'esborrany de notes, que són objecte d'aquesta compareixença, i vull subratllar el fet que mai no ha passat de ser un esborrany, tal i com esper que quedi palès avui dematí.

La Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma és un òrgan directiu *sui generis*, molt diferent de la resta d'òrgans directius de la comunitat autònoma; no és comparable a cap direcció general i, per això, no en du el nom; tampoc no és comparable amb una secretaria general, direccions generals i secretaries generals són òrgans que duen a terme activitats administratives; tampoc no s'assembla a la Intervenció General, que és un òrgan de control intern.

A la Direcció de l'Advocacia ens corresponen, fonamentalment, les funcions de representació i defensa en

judici i les funcions d'assessorament jurídic. L'exercici de les funcions d'assessorament jurídic, del més alt nivell, com també les funcions de representació i defensa en judici, des dels orígens de l'etapa autònoma, es varen atribuir als serveis centrals de l'administració de la comunitat autònoma, que conformen actualment la Direcció de l'Advocacia.

La regulació legal -de caràcter general- la trobam a la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Aquesta llei, que ha estat objecte d'algunes modificacions parcials, conté una regulació molt concisa de l'Advocacia de la comunitat autònoma. Per això, m'han de deixar que aprofiti aquesta oportunitat que em dona el Parlament, ja que aquesta és la meva primera intervenció i la meva primera compareixença com a directora de l'Advocacia, per informar que, des de principis d'aquesta legislatura, elaborar una nova norma legal que reguli l'Advocacia d'una manera més extensa, exhaustiva i moderna, ha estat un objectiu de la Direcció de l'Advocacia i dels seus membres, reflectit a les distintes memòries pressupostàries que tenim publicades a la nostra web.

Malauradament, l'increment de la càrrega de feina de tots els membres de l'Advocacia durant aquesta legislatura, provocada molt especialment -encara que no només- per la pandèmia de la COVID-19, ens ha obligat a aparcar aquesta tasca, tot i ser de gran importància per a la nostra organització i funcionament.

Disposar d'una norma legal reguladora continua essent un objectiu prioritari, per la qual cosa esperam donar-li l'impuls necessari en el moment que les tasques més urgents ens ho permetin.

El cos de l'Advocacia de la comunitat autònoma ha rebut un fort impuls en les dues darreres legislatures, després de 15 anys sense proves selectives d'accés, entre la legislatura passada i el temps que duim d'aquesta, se n'han convocades un total de cinc; de fet, en aquest precís moment s'executa la cinquena convocatòria de selecció, i hem passat de ser 8 els funcionaris de carrera del cos de l'Advocacia en actiu, a finals del 2015, a ser actualment 19. Esperam, l'any que ve, posar en marxa una sisena convocatòria d'accés que permetrà donar l'estabilitat definitiva a tota la plantilla i eliminar, d'aquesta manera, i gairebé definitivament, la temporalitat en el nostre cos.

En aquest sentit, ens congratulam molt de ser un dels pocs cossos de totes les administracions radicades a les Illes Balears que no requerirem fer ús dels processos d'estabilització prevists a la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública, perquè hem fet els deures i no tenim cap lloc en ocupació temporal de llarga durada.

La Llei 3/2003, de 26 de març, diferencia tres grans funcions de l'Advocacia: la funció consultiva, que es tradueix en l'assessorament jurídic a la presidència de les Illes Balears, el Govern i els seus membres, encara que també la duim a terme a petició de qualsevol altre òrgan administratiu o ens instrumental seguint sempre un determinat procediment; la funció de representació i defensa en judici, tant de l'administració autònoma com també actualment dels ens

instrumentals davant tots els ordres i òrgans jurisdiccionals, i la funció de coordinació dels serveis jurídics de les conselleries i dels ens instrumentals, especialment quan es duen a terme procediments complexos que requereixen un assessorament jurídic mantingut en el temps.

D'acord amb els apartats 2 i 3 de l'article 70 de la nostra llei reguladora, les característiques, el nomenament i el règim de suplències de la persona titular de la Direcció de l'Advocacia, així com l'estructura i el règim de funcionament d'aquesta, com també el sistema d'accés al nostre cos han de ser objecte de desplegament reglamentari mitjançant decret del Consell de Govern. Aquest desplegament normatiu s'havia produït en el temps de manera fragmentària i incompleta, fins que, finalment, a la passada legislatura es va aprovar el Decret 74/2016, de 23 de desembre, pel qual es regula l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que, amb caràcter general, desplega i concreta el règim jurídic de l'organització i del funcionament d'aquest òrgan jurídic i que, a més, estableix un marc normatiu estable per a la exercici més eficaç de les funcions que ens corresponen en matèria d'assessorament jurídic, de coordinació dels diversos serveis jurídics i de representació i defensa judicial de l'Administració de la comunitat autònoma i dels ens que en depenen.

La disposició addicional primera del decret esmentat estableix l'estructura de l'Advocacia, que actualment és la següent: Departament d'Assumptes Consultius i Qualitat Normativa, Departament d'Assumptes Judicials, Departament de Coordinació dels Serveis Jurídics de les Conselleries i dels Ens Instrumentals i Departament d'Assumptes Generals i Coordinació Tècnica.

Així mateix, per atendre la representació i defensa en judici davant tots els ordres jurisdiccionals, comptam amb una Àrea Civil, una Àrea Penal, una Àrea Contenciosoadministrativa i una Àrea Social. I per donar suport a les tasques que duim a terme les advocades i els advocats comptam també amb secretaries de Suport Administratiu, de Suport Processal i de Suport Consultiu, com també amb la resta d'unitats administratives i llocs de treball que s'integren dins la nostra organització.

Aquesta estructura està actualment pràcticament completa, excepte pel que fa al Departament d'Assumptes Consultius i Qualitat Normativa, que en aquests moments no té dotació pressupostària per la qual cosa les funcions consultives del més alt nivell les he assumides personalment, sumades a les meves funcions de directora. He de dir que esperam en un futur pròxim que la dotació d'aquest departament sigui una realitat, atesa la importància d'aquesta funció que s'ha fet especialment durant la pandèmia.

L'increment de la càrrega de feina de l'Advocacia durant la pandèmia ha estat molt evident i s'ha assumit amb més feina individual de tots els membres, en atenció a les especialíssimes circumstàncies derivades de la situació d'alarma i de l'adopció de mesures per fer front a la COVID-19.

La funció de representació i defensa en judici de l'administració autònoma i dels ens instrumentals davant tots els ordres i òrgans jurisdiccionals és, sense cap dubte, la funció

que suposa més càrrega de feina per a l'Advocacia. També assumim la representació i defensa del personal funcionari, del personal laboral o del personal estatutari del Servei de Salut, quan resulta necessari en l'exercici legítim de les seves funcions.

Com he dit, l'increment d'aquesta feina ha estat molt palesa en els dos darrers anys, cosa que es pot comprovar a la pàgina web de l'Advocacia a la pipella denominada *L'activitat de l'Advocacia en xifres*

Perquè els diputats i diputades del Parlament se'n puguin fer una idea, representam i defensam el Govern i les conselleries de la comunitat autònoma, com també la pràctica totalitat del sector públic instrumental, organismes autònoms, entitats públiques empresarials, fundacions del sector públic, societats mercantils i consorcis, en plets davant tots els ordres jurisdiccionals, contenciosoadministratiu, social, civil i penal, i davant tots els òrgans jurisdiccionals, jutjats i tribunals de les Illes Balears, jutjats i tribunals estatals, jutjat central, Audiència Nacional i Tribunal Suprem. Així mateix, representam i defensam la comunitat autònoma davant el Tribunal Constitucional i el Tribunal de Comptes. Som, sense cap dubte, l'equip de advocades i advocats més important de les Illes Balears, tant pel volum de feina com per la qualitat amb què aquesta es dur a terme.

En aquest moment són 20 els advocats i advocades que fem feina als serveis centrals, una advocada la tenim cedida a la Conselleria de Salut i Consum, per donar suport a les reclamacions de responsabilitat patrimonial derivades de la pandèmia, i tenim també dues persones funcionàries de carrera i llicenciades en Dret, habilitades per dur a terme funcions de representació i defensa que ens són pròpies.

L'increment de la càrrega de feina en aquest darrer any es pot comprovar fàcilment per la comparativa de la situació entre febrer i desembre de 2021 i març de 2022 que consta a la nostra web. Habitualment suportam una mitjana d'uns 3.000 plets en tramitació, però en aquest moment ens hem situat al voltant dels 4.000. Per als que no hi estan habituats, els diré que a la nostra feina ens entren assumptes cada setmana, però també tancam aquells que han acabat, que han finalitzat: sentències fermes executades, plets arxivats, desistiments; per la qual cosa els nombres s'haurien de mantenir en una certa constant que no es dona en el nostre cas a hores d'ara.

Resumidament, els diré que al febrer del 2021 teníem en tramitació 3.140 plets, distribuïts en totes les jurisdiccions; al desembre del 2021 passàrem a tenir-ne 3.758; en març del 2022, 3.943, i aquesta setmana hem arribat a 3.960, de seguir amb aquest ritme arribarem aviat als 4.000.

Els terminis processals són peremptòries, no ens els podem botar, per la qual cosa ens hem hagut d'habituar a fer feina amb un important nivell d'estrès el qual hem hagut d'assumir, perquè el que tenim ben clar és que no volen perdre ni un mil·límetre de qualitat en la nostra feina, el prestigi de l'Advocacia, en conjunt, i de cada un de nosaltres, individualment, hi està en joc i els ben assegurem que ens importa, i molt.

Per poder fer front a aquest important increment de càrrega de feina, el mes de juliol passat es va aprovar un projecte d'inversió per reforçar els nostres serveis i aquest projecte ens ha permès incorporar 3 persones a les unitats administratives i 3 advocats més a la nostra plantilla, en principi, de manera conjuntural, però amb vocació d'esdevenir estructural en el futur per al cas que la situació de càrrega de feina es mantingui. Així doncs, tan bon punt finalitzi el procés selectiu actualment en marxa i recuperem l'advocada que presta servei a la Conselleria de Salut, podrem passar a ser 24 en lloc de 20 els advocats i advocades en actiu i la nostra càrrega de feina es podrà alleujar.

No sé si algú de vostès treballa d'advocat a un despatx privat, si és així es podran fer una idea del que signifiquen 4.000 assumptes vius repartits entre 20 advocats i advocades, suposa una mitjana de 200 assumptes vius per persona, i això sense comptar l'activitat consultiva i de coordinació que també desplegam.

Sabem que som advocats i advocades i quina és la nostra missió, la nostra feina és habitualment discreta, el nostre dia a dia transcendeix poc, de tant en tant la nostra feina és reflecteix als mitjans, quan un assumpte té especial rellevància o simplement els interessa, però el nostre prestigi ens el guanyam cada dia amb la feina feta davant els jutjats i tribunals de justícia, que són els que coneixen millor la nostra manera de fer feina i la qualitat d'aquesta, perquè l'analitzen i la jutgen dia rere dia. També s'evidencia en l'evacuació de les consultes i la qualitat dels nostres informes.

A tot això s'ha d'afegir la nostra tasca de coordinació dels serveis jurídics de les conselleries i dels ens instrumentals, amb l'assessorament a aquests, i també amb la nostra participació en els òrgans col·legiats superiors, que és obligada, d'acord amb allò que estableix la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

En la funció consultiva col·laboram també, sempre que se'ns demana, amb l'activitat legislativa o reglamentària del Govern i de les conselleries. Durant la pandèmia la nostra col·laboració va ser també en aquest aspecte molt considerable.

També participam en les reunions de les comissions bilaterals amb l'Estat, quan ens fan advertiments en relació amb la constitucionalitat de les nostres normes acudim per defensar-les. Això ens dona l'experiència necessària per saber que l'Estat és molt gelós de les seves competències i que no accepta que s'envaeixin ni tan sols tangencialment.

Com he dit abans i per mor de la manca de dotació del Departament d'Assumptes Consultius i Qualitat Normativa, aquesta tasca l'assumeix, en general, jo, personalment, amb el suport d'alguns dels meus companys i companyes de l'Advocacia quan la càrrega de feina ho fa possible.

A l'Advocacia ens hem adaptat als nous temps i funcionam electrònicament des del 2014, disposam d'una aplicació informàtica, l'Advocax, creada específicament per a nosaltres, amb la qual es gestionen i tramiten totes i cadascuna de les funcions encomanades a l'Advocacia i també a la Consultiva i

ens relacionam electrònicament amb l'Administració de Justícia a través de LexNet.

Entrant ja més concretament a l'objecte d'aquesta compareixença, també faré una breu explicació del funcionament de la nostra activitat consultiva, que serà explicativa dels aspectes que varen envoltar l'elaboració de l'esborrany de les notes jurídiques urgents sobre un esborrany de l'avantprojecte de la Proposició de Llei de Menorca Reserva de Biosfera, ja que aquest és l'assumpte que ens ocupa en aquesta comissió parlamentària.

La funció consultiva o d'assessorament es regula en els articles 17 i següents del Decret 74/2016, de 23 de desembre. L'apartat 1 de l'article 17 diu expressament que "l'Advocacia és l'òrgan d'assessorament jurídic del President, del Consell de Govern de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i dels ens instrumentals que en depenen, de conformitat amb les seves disposicions reguladores i amb els termes d'aquest decret".

Per la seva banda, l'apartat 2 d'aquest mateix article, diu "En allò que interessa a l'objecte d'aquesta compareixença i entre d'altres, que d'acord amb aquest decret, la funció consultiva d'assessorament s'instrumenta mitjançant les actuacions següents: l'emissió d'informes jurídics, la resposta a consultes verbals". Així, doncs, podem dir que aquesta funció es du a terme de dues maneres a l'Advocacia, d'una manera absolutament reglada i formal, referida a l'emissió d'informes jurídics; d'una manera més informal, donant respostes a consultes verbals; o intervenir quan se'ns demana opinió jurídica en diferents tipus de reunions.

Quant a la nostra activitat consultiva o d'assessorament, es pot dir que abasta qualsevol matèria que pugui ser d'interès per a la presidenta, per al Govern, o per a qualsevol dels seus membres, per a directors generals, secretaris generals i altres òrgans administratius, com també per als ens instrumentals, quan consideren necessari comptar amb una opinió fonamentada en dret al més alt nivell, o quan hi ha dubtes jurídics a resoldre, respecte dels jurídics dels serveis jurídics propis, per exemple, de cada conselleria, òrgan o ens.

La presidenta o els membres del Govern obtenen respostes directes a qualsevol consulta que ens facin, quan precisen formar-se opinió fonamentada en dret. També responen sempre que podem, a consultes d'altres òrgans i fins i tot de personal funcionari, o treballadors públics, generalment juristes d'altres òrgans o ens, quan tenen dubtes jurídics importants a resoldre.

La manera reglada, o d'emissió d'informes jurídics, està regulada en els articles 18, 19 i 20 del nostre decret. L'article 18 s'ocupa de les sol·licituds d'informe i diu: "Les sol·licituds d'informe s'han d'adreçar al director de l'Advocacia, han de ser signades pels consellers, o pels secretaris generals; quan es tracta d'ens instrumentals s'han d'adreçar a través de la secretària general de la conselleria a la qual estan adscrits, excepte el cas dels organismes autònoms, que poden sol·licitar directament, a través del seu òrgan unipersonal de direcció". Diu que "a les sol·licituds s'ha de fer constar la qüestió sobre la qual se sol·licita el parer de l'Advocacia, el precepte que l'exigeix o els fonaments sobre la conveniència de demanar-la

i, si escau, la urgència de la consulta." I quan l'informe se sol·licita amb caràcter d'urgència, també s'ha de justificar aquesta circumstància.

La sol·licitud ha d'anar acompanyada d'una còpia de l'expedient o dels antecedents necessaris, per tal que l'Advocacia pugui emetre adequadament el seu parer. I, així mateix, les sol·licituds s'han d'acompanyar d'un informe previ dels serveis jurídics de la conselleria, o de l'entitat sol·licitant, sobre la qüestió objecte de consulta.

Res d'això no es va dur a terme respecte de l'esborrany de notes que ens ocupa i per això mateix mai no varen assolir un caràcter formal.

Quant al termini d'emissió dels informes, l'article 19 del mateix decret, disposa que és de 20 dies, encara que, motivadament, aquest termini es pot reduir, quan ho exigeix la urgència de l'assumpte, o es pot ampliar quan la complexitat de l'assumpte, o altres causes justificades ho requereixi. 20 dies és un termini adequat, perquè permet un estudi en profunditat de la qüestió plantejada. En el cas que ens ocupa, el primer esborrany de notes urgents, es va elaborar en un sol dia.

Finalment i quant al caràcter dels nostres informes, l'article 20 diu: "Els informes emesos per l'Advocacia són facultatius i no tenen caràcter vinculant, llevat que normativament s'estableixi el contrari". Això vol dir que no hi ha cap obligació de demanar informes a l'Advocacia, són facultatius, no són preceptius, i que, una vegada emesos, l'òrgan consultant no està vinculat, no està obligat a assumir-ne el contingut, ni a actuar en conseqüència, perquè no tenen aquest caràcter, no tenen caràcter vinculant.

Els informes s'han de fonamentar en dret i han de versar sobre els aspectes objecte de la consulta, això, no obstant, quan la naturalesa de l'assumpte ho requereix, poden contenir observacions de caràcter tècnic o administratiu, si es consideren pertinents per defensar millor els interessos de la comunitat autònoma.

A la vista de tota aquesta regulació, podem concloure que l'esborrany de notes urgents, que són objecte d'aquesta compareixença, no encaixen dins el procediment formal d'emissió d'informes, sinó que responen al vessant informal de l'actuació de l'Advocacia. Però aquest vessant, tot i ser informal, també està regulat, i, en aquest sentit, l'article 21 de la nostra norma reglamentària, s'ocupa precisament de les consultes verbals, i disposa: "El president, els membres del Govern i els titulars de les secretaries generals i de les direccions generals, poden formular consultes verbals a l'Advocacia, que s'han de respondre, verbalment o per escrit, segons la naturalesa de l'assumpte". Aquest és el marc en que es va elaborar l'esborrany de notes jurídiques urgents, sobre un esborrany de l'avantprojecte de la Proposició de Llei Menorca Reserva de Biosfera, que és objecte d'aquesta compareixença.

Arribat aquest punt és important exposar els termes en què es va elaborar i el seu caràcter, que no és altre que el d'una consulta verbal del tipus: em podeu donar parer sobre aquests document o sobre aquest esborrany? Així, doncs, el caràcter de les notes urgents és el de resposta a una consulta verbal i no

varen passar de ser un primer esberrany, unes primeres impressions absolutament informals.

Com és sabut, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 139 del Reglament del Parlament de les Illes Balears: "Exercitada la iniciativa d'una proposició de llei, la Mesa del Parlament n'ha d'ordenar la publicació d'aquesta i la tramesa al Govern, perquè en manifesti el criteri respecte de la presa en consideració, així com la seva conformitat o no a la tramitació en el cas que impliqui augment dels crèdits o disminució dels ingressos pressupostaris".

Així, doncs, és normal, entra dins la normalitat, el fet que la persona titular de la Conselleria de Presidència, que és la conselleria competent en les relacions amb el Parlament, consulti a l'Advocacia o en demani el parer jurídic respecte del que ha de ser -encara no ho era, era un esberrany-, però el que pot arribar a ser una proposició de llei, fins i tot abans que se sol·liciti formalment al Govern, que en manifesti el criteri dins la tramitació parlamentària. Com hem vist, la petició de parer a l'Advocacia es pot fer formalment, sol·licitant informe, o informalment, de manera verbal, com es va fer en aquest cas. La consulta es va formular dia 5 d'abril d'enguany.

Atès que se'ns va demanar que donéssim les primeres impressions el més aviat possible, em vaig posar a preparar la resposta escrita a la consulta verbal, en el marc de l'article 21 del nostre Reglament. I el que es va elaborar el dia 6 d'abril, va ser un esberrany de primeres impressions, sobre el document que se'ns va trametre. Vaig comptar amb l'ajuda d'una de les nostres advocades, experta en urbanisme, com també amb unes notes trameses per la secretària general d'Hisenda, que havia rebut una consulta semblant, per analitzar el document des del punt de vista de la hisenda pública. Les notes informals d'Hisenda les vaig incorporar a l'esberrany, més concretament al seu apartat sisè, tot indicant-ne la procedència.

A finals d'aquell matí, i a petició de la consellera de Presidència, li vaig trametre l'esberrany, tal i com estava en aquell precís moment, tot indicant que era només una primera impressió general que contenia opinions que m'havien estat trameses. Així, doncs, el que jo vaig trametre, que finalment es va fer públic, no deixava de ser un primer esberrany, que podia ser útil únicament com a primera impressió, però que de cap manera no es podia considerar un document públic, en el sentit formal. Tampoc no es podia considerar el parer jurídic definitiu de l'Advocacia, perquè li mancava la correcció d'algunes disfuncions, com també l'anàlisi d'alguns aspectes.

Per remarcar el caràcter informal de les notes, hem de tenir present la regulació que es conté a la lletra b), de l'apartat 1, de l'article 18, de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula el dret a la informació pública i diu: "S'han d'inadmetre a tràmit, mitjançant resolució motivada, les sol·licituds referides a la informació que té caràcter auxiliar, o de suport, com la que conté notes, esberranys, opinions, resums, comunicacions, informes interns, entre òrgans o entitats administratives".

En aquest mateix sentit, cal tenir present també l'apartat 4 de l'article 70 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del

procediment administratiu comú de les administracions públiques, que també estableix que "no forma part d'un expedient administratiu, la informació que té caràcter auxiliar o de suport, com ara la continguda en aplicacions, fitxers, bases de dades informàtiques, notes, esberranys, opinions, resums, comunicacions, informes interns entre òrgans o entitats administratives, així com els judicis de valor emesos per les administracions públiques, llevat que es tracti d'informes preceptius o facultatius, sol·licitats abans de la resolució administrativa que posa fi al procediment." No n'és el cas.

Per tant, això no fa més que acreditar el caràcter informal de l'esberrany de notes urgents, que són objecte d'aquesta compareixença.

La meua sorpresa va ser majúscula quan vaig saber que les notes estaven publicades als mitjans.

Segur que vostès, a la seva tasca parlamentària, elaboren notes de preparació de les seves intervencions, i molt probablement la primera versió mai no és la definitiva. Així és també a l'Advocacia. Abans d'emetre el nostre parer jurídic, formalment a un document, abans de donar la feina per acabada la llegim tantes vegades com ens ho permet el temps de què disposam per emetre'n el parer jurídic, i cada vegada que ho fem introduïm precisions, matisacions i de vegades, fins i tot, canvis significatius sobre les impressions inicials. També consultam amb algun company, sempre que és possible, i fins que no consideram que el document no està acabat, no procedim a la signatura.

En aquest cas això va quedar sense fer, i per això no està firmat, ni físicament i electrònicament, i per això no ha passat mai de ser un simple esberrany de primeres impressions, i per això no s'han corregit algunes disfuncions.

Per això, també agraeix molt al Parlament que m'hagi donat l'oportunitat d'explicar-me, perquè el que jo no hauria fet mai i, de fet, no ho he fet, és anar a donar explicacions a través dels mitjans, que varen fer públiques unes notes que, com he dit, no eren més que un esberrany de primeres impressions, formades a partir d'una primera lectura d'un esberrany d'un avantprojecte de proposició de llei, que sembla que tampoc no era el definitiu, atès que el meu deure de confidencialitat m'ho impedeix.

Comprendran que no és gens agradable haver de veure als mitjans com es critica un document, com si aquest fos ja una opinió formal i definitiva de la Direcció de l'Advocacia, d'una versió d'una proposició de llei, que potser no era la definitiva, elaborada per una institució que no és la nostra i a la qual li devem la imprescindible lleialtat institucional, com en aquest cas ocorre amb el Consell Insular de Menorca.

En qualsevol cas, i atès que l'objecte d'aquesta compareixença és que expliqui a la Cambra el sentit i l'abast de les notes que varen transcendir als mitjans, el que els he de dir és que mai no varen passar de ser un esberrany de primeres impressions, elaborades sobre distintes versions d'un esberrany d'avantprojecte d'una proposició de llei, i per la qual cosa contenen disfuncions. No estan fetes sobre la versió que actualment es troba en tramitació parlamentària. I, a parer meu,

i tenint en compte que no estan referides a la proposició de llei Menorca Reserva de Biosfera que es tramita, no té sentit analitzar ara les primeres impressions de l'Advocacia en relació amb versions anteriors.

En qualsevol cas, intentaré respondre les qüestions que se'm plantegin.

El que puc avançar és que a la pregunta de si és adequat, jurídicament parlant, dur a terme una regulació legal per preservar l'illa de Menorca com a Reserva de Biosfera, els he de dir que la meva resposta és sí, ho consider adequat des de tots els punts de vista, inclòs el punt de vista jurídic, i també com a ciutadana de les Illes Balears.

A la pregunta de si és adequat, jurídicament parlant, descentralitzar al màxim els mitjans jurídics de protecció de l'illa de Menorca com a Reserva de Biosfera, els he de dir que la meva resposta també és sí, encara que, evidentment, s'ha de fer conformement s'estableix a l'ordenament jurídic, d'acord amb el sistema de repartiment competencial fixat a la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i respectant les competències de l'Estat, de la comunitat autònoma i del propi consell insular en cada cas.

Crec molt correcte que la norma que es tramita estigui presidida pel principi de descentralització, que no oblidem que és també un principi constitucional, recollit a l'article 103.1 de la Constitució.

A la pregunta de si hauria introduït canvis a les notes urgents que es contenen a l'esborrany, que s'ha fet públic abans de donar per finalitzat el document, és a dir, abans de donar-lo per bo, abans de signar-lo, la meva resposta torna ser sí. A l'esborrany de les notes que es varen fer públiques, com he dit, hi ha disfuncions, hi manquen aspectes formals, que també són importants, i també queden en l'aire distintes qüestions respecte de les quals a les mateixes notes s'indica que caldria analitzar. A banda d'això, segurament hauria fet canvis en la redacció o hauria introduït matisacions, com també hauria destacat els aspectes positius de la proposició.

En qualsevol cas, també he de dir que, revisades les notes, just després de saber que hauria de venir a explicar-les a aquesta comissió, no puc més que reafirmar-me, en termes generals, en la major part del seu contingut, sempre referit, insisteix, en les versions analitzats de l'esborrany que se'ns va trametre.

Així mateix, alguns altres companys de l'Advocacia, que hi han participat o les han llegides, coincideixen amb mi que amb els termes en què foren redactades i en relació amb els documents analitzats, les notes urgents estan més que bé i recullen, sempre en termes generals, opinions correctament fonamentades en dret. Per la qual cosa, es pot dir que contenen l'opinió de l'Advocacia en relació amb el document que va ser objecte de consulta, i sempre deixant al marge certes disfuncions que no s'han corregit.

En qualsevol cas, recordin que són només impressions i que no són vinculants, de manera que qui té la competència per decidir, que en aquest cas és aquesta cambra, ho ha de fer, i ben

segur que ho farà, sempre perseguint l'interès general, que és també el que inspira l'Advocacia en totes les nostres intervencions.

Permeti'm ara, per finalitzar aquesta primera intervenció, que faci referència al jurament o promesa que fan els advocats que comencen a exercir la professió en els actes formals de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de les Illes Balears. Els funcionaris, quan accedim al cos funcional, fem un jurament o promesa semblant al que fan tots els càrrecs públics i que fan vostès quan prenen possessió del seu càrrec en el Parlament. Així, doncs, juram o prometem acatar la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic, a les Illes Balears també fem referència al nostre Estatut d'Autonomia. Però a mi m'agrada especialment la fórmula de jurament o promesa de les advocades i dels advocats que es dediquen a l'exercici lliure de la professió, i m'agrada també dir que l'assumeix com a pròpia. Les advocades i els advocats, a més de jurar o prometre acatar la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic, juren o prometen exercir la professió de bona fe, amb llibertat, independència, lleialtat al client, consideració al company i respecte a la part contrària, i guardar secret de tot el que coneguem per raó de la seva professió.

Per la meua banda, els puc assegurar que a l'Advocacia, tots els advocats i advocades, exercim la nostra tasca diària de bona fe, amb llibertat i amb independència de criteri, lleialtat al Govern i a l'administració autònoma, com també lleialtat a tot l'entramat institucional de la comunitat autònoma i de l'Estat, consideració als companys i respecte als juristes que actuen com a part contrària o que mantenen criteris diferents, i sabem mantenir la confidencialitat de tot el que coneixem per raó de l'exercici de la nostra professió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió o podem continuar. Podem continuar.

Per tant, per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. La Sra. Aguiló i Bennàssar pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

LA SRA. DIRECTORA DE L'ADVOCACIA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Lourdes Aguiló i Bennàssar):

Contestaré globalment, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Per tant, passem al Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Lafuente, per un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bien, en primer lugar, agradecer a la Sra. Aguiló y a su equipo que hayan atendido la petición de nuestro grupo de comparecencia, agradecerles muchísimo su presencia y las explicaciones dadas. Le agradezco la explicación sobre la función general de la Abogacía y la carga de trabajo que tiene en estos momentos, pero el motivo de la comparecencia es precisamente las notas jurídicas.

Básicamente el listado de cuestiones es importante, porque, desde el punto de vista político, pues han tenido su trascendencia estas notas jurídicas y han salido en los medios de comunicación, nuestro grupo se enteró también por los medios de comunicación, y tuvo acceso al texto a través de los medios de comunicación, no a través de otros mecanismos.

Nos habría gustado que esta comparecencia hubiese sido anterior a la toma en consideración del proyecto de ley, pero el calendario parlamentario tampoco lo marca nuestro grupo, y entendemos que puede esclarecer cuestiones que son competencia importante del Parlamento, como es ahora el trámite como ley.

Básicamente nos gustaría saber una cuestión básica y fundamental que es: ¿con qué texto trabajó la Abogacía y qué persona en concreto hizo la consulta verbal, si fue la consellera de Presidencia o si fue otra autoridad u otra persona? Pero ¿qué texto fue el que barajó la Abogacía, teniendo en cuenta las fechas que nos ha comunicado, que eran el 5 y el 6 de abril, teniendo en cuenta que el texto definitivo que iba a aprobar el consell insular en esas fechas ya era el definitivo, ya se tenía el texto definitivo. Y, en cambio, la Abogacía dice o usted ha afirmado que era un borrador, que quizás no fue el que fue al Pleno del consell insular?

Y, después, entrando en el fondo del asunto, evidentemente, los cambios que se produjeron desde el 4 o 5 de abril al veintitantos de abril, que lo aprobó el consell insular, fueron cambios menores y semánticos y de tiempos verbales, no fueron cambios estructurales, y su informe sí que entra en él..., aunque sea un informe verbal y un borrador, sobre cuestiones muy importantes del texto legal, y que tiene una trascendencia jurídica y de estructura institucional de la comunidad autónoma importante. Por tanto, nos gustaría poder entrar en sus observaciones.

La primera de ellas es que el objeto del proyecto de ley no concuerda con su contenido. Evidentemente, aquí ya tenemos un problema de fondo que no ha sido variado sobre el texto que está en el Parlamento, el objeto y el contenido excede el ámbito de las directrices y normas que se han de respetar, concretamente, dicen estas notas jurídicas: "Incide, muy directamente, -entre paréntesis pone "(y negativamente)"- en la arquitectura institucional que establece el Estatuto".

Dicen las notas jurídicas: "Es un instrumento totalmente y absolutamente inadecuado, no regula los efectos de los planes de acción de la Reserva de Biosfera, que era el Plan de acción de la Reserva de biosfera; va en contra de la legislación estatal y puede tener un vicio de inconstitucionalidad cuando se refiere

al artículo 4. El efecto vinculante de futuro va en contra del sistema de fuentes del derecho -artículo 6-."

Su nota jurídica propone suprimir los artículos 12 a 17, habla de posible inconstitucionalidad de los artículos 18 a 19.

En su nota jurídica hay apartado 2, apartado 3, y pasamos al apartado 6; si nos puede decir qué pasó con el apartado 4 y 5 de la nota jurídica, que no figuran en el borrador.

Habla que en el artículo de la financiación, el artículo 77, en concreto, pues los 5 millones de euros, que es la única cantidad de financiación, la nota jurídica defiende que deben ser asumidos por el Consell y por el Govern; el Consell defiende que debe ser -o al menos, eso, en el debate-, defiende que debe ser asumido cien por cien por el Govern.

La nota jurídica pone en cuestión la financiación de la Oficina de la Energía de Menorca 2030. La nota jurídica dice que los proyectos financiados..., la redacción de la financiación del impuesto de turismo sostenible, pues cambia lo establecido en la Ley del impuesto de turismo sostenible.

La nota jurídica pone en cuestión la regulación que se hace sobre el canon de saneamiento, y dice que se proceda a una modificación unilateral del canon de saneamiento.

La nota jurídica dice que es impertinente el imperativo de transferencias al consell insular, que establece el artículo 71.1 del Estatuto.

La nota jurídica dice que el borrador és una auténtica reforma estatutaria unilateral.

La nota jurídica establece y hace un análisis de otras comunidades autónomas sobre la regulación de las reservas de la biosfera, que dice que es pertinente, pero dice que otras comunidades lo que hacen es, en todo caso, si hay desarrollo legislativo, hablar de la estructura organizativa, de la planificación de la gestión y, sobre todo, de la coordinación de las diversas competencias entre las administraciones públicas, no como hace este borrador de proyecto de ley, en concreto.

La nota jurídica dice que contiene normas que son propias de instrumentos de ordenación territorial y que modifica en parte la Ley de ordenación del territorio, y que establece normas que son propias del Plan territorial insular y no de una norma con rango de ley.

La nota jurídica dice que supone una modificación de la Ley 2/2001, de 7 de marzo, de traspaso de competencias al consell insular en materia de ordenación del territorio.

La nota jurídica dice que introduce prohibiciones propias de un instrumento de ordenación del territorio y no de una ley.

La nota jurídica dice que se modifica la regulación establecida en la Ley del cambio climático.

La nota jurídica dice que la regulación en suelo rústico -que establece el proyecto de ley que se analizó- es propia de la ordenación del territorio y no propia de una regulación con

rango de ley y que, dice expresamente: “eso dificultaría sus cambios en el futuro”.

Una de las conclusiones finales más contundentes de la nota jurídica es que se excede del mandato y pone mandatos a otras administraciones, de forma impropia. La nota jurídica dice textualmente: “Es imprescindible someter el proyecto al Consell Consultivo”.

Y, por tanto, entendemos que todas estas cuestiones, teniendo en cuenta lo que usted ha dicho textualmente, que estamos ante una nota jurídica que es un borrador, sobre un borrador, y que lo que hace y que tiene que tenerse en sentido de la función de asesoramiento jurídico al Govern. Pero no, evidentemente, todas esas cuestiones que he enumerado, que figuran en esta nota jurídica, y entendiendo que sea sobre el borrador, es de una contundencia en el fondo del proyecto de ley tan importante, que entenderá que a cualquier diputado le deba llamar la atención la profundidad de sus observaciones, y que debemos solicitarle si todas estas cuestiones, básicamente, si ha examinado el texto que finalmente se tomó en consideración por el Parlamento, si en las modificaciones que ha habido considera que ha habido cambios sustanciales para poder cambiar todas estas afirmaciones que figuran en la nota jurídica, que son de carácter esencial, fundamental y básico en la norma.

Por último, comentarle, usted manifestaba que, una vez tomada en consideración la ley, se solicita criterio al Govern, por parte de la Mesa del Parlamento; saber si la Asesoría Jurídica, la Abogacía de la comunidad autónoma, sobre el texto que ha entrado, ha emitido informe al Govern, o si el Govern le ha solicitado informe sobre el mismo, saber si ha sido así o no.

Y estas eran las preguntas que, por parte nuestra, queríamos realizarle.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Sans, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Gràcies, per comparèixer avui i per les explicacions donades quant a aquest esborrany de notes jurídiques.

Nosaltres, vagi per endavant, el nostre grup parlamentari ahir -ja és públic- vàrem donar suport a aquesta llei, consideram que és una llei necessària, però, igualment, avui crec que toca fer una anàlisi, després d'haver escoltat les explicacions donades i, sobretot, perquè ara comença la tramitació parlamentària i, com a diputats i diputades, crec que tenim l'obligació que surtin totes les lleis, no només aquesta, el més acurades possibles per tal que, una vegada aprovades, puguin començar a aplicar-se sense tots aquests entrebancs que hi pugui haver per qüestions constitucionals o estatutàries.

I, en aquest sentit, va un poc la meua primera pregunta, que enllaça un poc així com acabava el Sr. Lafuente, si és que vostè ha pogut -vostè i el seu equip- han pogut analitzar el darrer text que ahir s'aprovava, si considera que moltes d'aquestes qüestions que es varen recollir en aquest esborrany de notes jurídiques encara n'hi ha algunes que queden pendents i que, per tant, es podrien esmenar durant aquesta tramitació parlamentària que es va iniciar ahir.

I, sobretot, si considera -si ha tengut oportunitat de llegir el text final-, si hi ha alguna qüestió de calat, de relleu, que, sí o sí, s'hauria de modificar. I, en cas que..., jo crec que tots els diputats ho coneixem, però jo crec que si hi ha persones que ens puguin seguir, que puguin conèixer quines són les conseqüències d'aprovar un text legislatiu amb qüestions que estiguin afectades competencialment, ja sigui per la Constitució o l'Estatut, i que, per tant, suposin un problema.

Després, jo crec que l'origen d'aquestes notes jurídiques, que varen tenir molta controvèrsia dins el Parlament, diferents grups parlamentaris en varen fer ús; de fet, aquí tenim avui aquesta compareixença, demanada pel Partit Popular, jo crec que l'origen ha quedat més que explicat, durant la seva primera exposició, que també està regulat, aquest vessant informal que vostè explicava, i, per tant, crec que aquest tema ja ha quedat més que resolt.

I després, sí que també m'agradaria demanar-li quant a aquest informe estatal, sé que no és l'àmbit d'aquesta compareixença, però si vostè va poder llegir aquest informe estatal que va emetre el Govern, quines consideracions li mereixen a vostè o al seu equip, si les han pogudes analitzar.

I, en principi, aquestes són les nostres primeres preguntes, ja que consideram que moltes de les preguntes que ha fet el Sr. Lafuente, és cert que vostè ja ha explicat que aquest esborrany de notes jurídiques, queden desfasades, perquè estan fetes sobre un esborrany d'aquesta llei, però si qualque cosa ha quedat vigent, crec que estaria bé també poder conèixer la seva opinió com a professional d'aquestes qüestions, tal vegada jurídiques, de cara a la tramitació parlamentària, que, de ben segur, ens seran molt útils a l'hora de formular possibles esmenes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Méndez, per un temps de deu minuts.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Sí, muchas gracias, buenos días. Sra. Aguiló, en primer lugar y para no sé, tranquilidad de usted y del equipo que le acompaña, yo diría que estamos todos francamente encantados de tenerlos aquí, resulta muy amable su presencia y queremos, supongo, garantizar el profundo respeto que nos merece la labor que desarrollan ustedes y la labor que desarrolla la Abogacía de la comunidad. Entonces, un poco... quiero decir que no era necesario, no creo que hubiera en el espíritu de nadie ninguna animadversión que hiciera un poco necesario

explicar una actividad tan respetable, como respetuosa, por otro lado.

Ahora bien, nosotros hacemos toda una serie de preguntas que queríamos pues aprovechar, o sea, esto, entiendo que en un despacho de abogados nos dirían, bueno esto es una consulta gratuita y nos echarían; pero, aprovechando que están ustedes aquí, que podemos intentar, espero que disculpen esta voluntad de consulta gratuita.

En primer lugar, nosotros tenemos un problema con esta ley y es que creemos que es demasiado humilde en su exposición de motivos, el que pretende hacer, ese *“la deuda que ha esdevingut històrica”*, o sea, el cumplir con el hecho de dar un reglamento a una reserva, que a fin de cuentas es una reserva que la UNESCO tiene determinada como algo que cada uno haga su propio reglamento, o ley. Entendemos que ley sólo se ha hecho en un sitio que se llama algo así como una *“vall”*, o algo así, en los bosques del País Vasco; las demás reservas de la biosfera se contentan con un reglamento, y la UNESCO y para nosotros un poco demasiado voraz, agencias internacionales, se conforman con un reglamento, y bien, con esto pueden funcionar. Y esta, sin embargo, es una cosa un poco demasiado ambiciosa, o sea, necesita una ley, necesita imponerse sobre toda una isla, sobre todo el litoral, además, de esa isla, con las 12 millas, con todo entiendo los tremendos problemas que debe haber en derecho marítimo, sobre las 12, las 70 y las 200 millas y cuando además, se encuentran con aguas territoriales de otro sitio, que tal vez aquí en el estrecho de Menorca, tendríamos algunos problemas.

Entonces, si esto es una cosa tan humilde que quiere satisfacer esa necesidad histórica, establecer un reglamento como pide la UNESCO y prepararse para encarar el futuro, luego nos parece un poco demasiado ambiciosa, se mete en todo eso, 96.000 personas, 2 ciudades, 6 pueblos; en fin, un ámbito que excede bastante lo que parecería razonable en algo así relacionado como un parque natural. O sea, nosotros estamos creando unas reservas, que, por decirlo muy, muy finamente, yo ayer citaba al jefe Tecumseh, de los *Shawnee*, que dijo que *“La tierra no es un legado de los padres, sino un préstamo de los hijos”*. Esta referencia a los nativos americanos, prefiero hacerla con toda esta finura, por no entrar en chistecitos fáciles, pero, en fin, es meter en una reserva una cantidad de población civilizada de la Europa occidental, un poco demasiado compleja.

Y para nosotros, esta norma, que tiene ese origen tan humilde de la deuda *“que ha esdevingut històrica”* y la normativa es un poco demasiado omnívora; o sea, atañe a demasiadas administraciones, atañe a todo el régimen competencial de Baleares. Pone en jaque esta conversación que, me ha encantado lo de que usted, además, en su vocación de servicio público, lleva desde el año 83, que es cuando yo debía andar en la universidad, reconozco digamos una proximidad, como mínimo una coetaneidad, la cuestión de que esto..., digo esta gente está pidiendo demasiado, para un origen tan humilde. Porque ponemos..., quiero decir, el problema de la transición es que dejamos abierto necesariamente, porque recordemos la situación en qué estábamos allí y los problemas que teníamos que arreglar, pero dejamos muy abierto cuál sería el marco competencial. Por entendernos, los Estados Unidos ya

nacieron con un marco competencial mucho más claro, les dejaron a los estados tomar las decisiones sobre homicidio y no sobre código postal, ¿no?; quiero decir, tenían, tienen unas competencias que ahora son muy discutidas, por cierto, con todo esto de las armas y tal en los estados, pero tienen un marco muy claro. Nosotros lo dejamos muy abierto.

Y aquí estamos llegando muy a conclusiones finales, porque estamos llegando a un posible federalismo interior, a unas decisiones que pueden devenir de carácter cantonalista, o sea, aquí casi tendremos que recordar el Cantón de Cartagena y tal, y no sé qué, como precedentes, o tendremos que utilizarlos; no son unos precedentes muy brillantes, porque duraron poco en el tiempo y fueron un poco demasiado agresivos, pero vamos, digo que tendríamos..., tenemos, para nosotros, entonces, esta intervención en el medio marino, esta voracidad que les ha llevado a estas medidas un poco exageradas de medio millón de hectáreas.

Una cuestión que nos empieza a preocupar jurídicamente que es el tiempo, ¿qué es esto que estamos haciendo de legislar para el 2050? Es decir, para ustedes es posible..., ¿yo podría intentar legislar que en el año 2200 todo el mundo vaya vestido como de *La Guerra de las Galaxias*? ¿No es una decisión que deberán tomar ellos? ¿Aceptaríamos nosotros decisiones tomadas en 1960, sobre nuestra movilidad, nuestra...? Lo dudo, quiero decir esto, alguien tendría que poner un poco de sentido en la capacidad de legislar en el tiempo. Esto de hacer legislaciones para otros, lo siento, pero creo que la gente del 2080 tendrá su cierta capacidad de juzgar en qué circunstancias está y su cierta capacidad de decidir, dudo mucho que acepten mis criterios, y no creo que hicieran bien.

Entonces de todas maneras, perdone, porque esto era un poco por poner un marco general, pero yo tengo toda una serie de dudas que son lo que llamaba la consulta gratuita, pero normalmente yo consumo mi tiempo en todas estas disgresiones y estas alegrías que me ve, y espero poder llegar a ello.

Así que se lo planteo: ¿cuánto supone para usted, en tanto para esta Abogacía, en tanto revisión de la arquitectura competencial de la comunidad balear? ¿Cuánto supone esta ley? ¿Qué implicaciones reales tiene esto y en cuanto a la posible descentralización, de la que ya se ha mostrado partidaria la arquitectura competencial?

¿En qué aspectos y de qué maneras intervienen competencias que ya están asignadas y que ya se realizan? Porque nosotros lo lamentamos, pero entendemos que todas estas cosas ya se están haciendo. Vemos una cierta prescindibilidad de la ley, creemos que esto con un reglamento ante la ONU estaría perfectamente resuelto. No entendemos la necesidad de toda este artefacto, de todo este aparato legislativo.

La creación de la agencia y el despliegue burocrático que supone, ¿resulta enriquecedor, aporta algo a la población balear o menorquina en algún aspecto, desde su punto de vista?

¿Qué aspecto no puede desarrollarse o aspectos de la voluntad de la ley no pueden desarrollarse bajo el marco jurídico actual? ¿Qué carencias viene a rellenar? Hagamos

leyes no por hacerlas, tenemos bastantes, incluso yo diría que demasiadas, me atrevería incluso a decir; si no aportan realmente algo...

¿Le parecen suficientes las definiciones? Porque creo que esta ley al no tener definiciones, viene mal, pero la definición de sostenibilidad no se hace en ningún momento y el concepto que abarca es inmenso, ayer intentábamos a lo que Gro Brundtland dijo en el 1987, en *Un futuro común*, por poner un marco a qué es sostenibilidad, si sostenible es todo, es un valor..., o sea, aquí se habla de sostenible como se hablaría de bueno, de lo bueno es esto, entonces esto es muy... digo lo bueno, lo bello y lo verdadero. Bien, pero si me dejan a mi legislar, en nombre de esos tres pilares, están ustedes listo ¡eh!, digo que no se preocupen que les haré un mundo bueno, bello y verdadero, estarán contentos al final del resultado. Eso sí, probablemente a mi me consideren un tirano.

Bueno, prefiero dejar las del incidente, digamos la discusión del incidente se lo planteo un poco después. Si es demasiada..., bien, si nos faltan las definiciones... Sí, si los cambios en los tiempos verbales, este “*s’ha de transferir*”, por este “*es transferiran*”, “*s’ha de transferir*”, ¿resultan estos cambios en los tiempos verbales, de los artículos 12 a 17, suficientes como para considerar que ha cambiado..., o sea, hemos vuelto a hacer lo de la transición: ya hablaremos más adelante, enfrentaremos el problema cuando lleguemos a él, estamos, simplemente abriendo esa puerta?

El marco jurídico..., sí. ¿es conveniente, desde su punto de vista, mezclar los temas medio ambiente, biosfera y entorno con los temas competencias, digo, no son dos -perdón- competencias de externalización, cantonalización? ¿No sería mejor mantener dos debates, muy separados: uno, cómo nos organizamos; otro, cómo cuidamos de nuestro medio? ¿No resulta peligroso meter todo en la misma marmita sin un sentido del todo claro?

Y, lo último, es sobre..., creo que sí que tengo alguna cosita sobre el incidente, pero creo que es mi obligación, yo, comprendan que pertenezco a la oposición, no querrán ustedes irse de rositas...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Méndez, hauria d’acabar.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Y termino, mi ultimísima pregunta. Bueno, el marco en el que realizaron esto era, pero creo que también me lo ha respondido, si era dentro del aspecto consultivo o del aspecto informativo, es decir, si era a propuesta de ustedes o si habían sido consultados, y por quiénes.

Gracias.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Que si era a propuesta de ustedes la emisión del informe, o si habían sido consultados y exactamente por qué personas. O

sea, ya está, nada, era una tontería. Creo que me ha quedado respondido, además, anteriormente.

Gracias, he terminado, Sr. Presidente, gracias. Perdone.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà, per un temps de deu minuts.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Moltes gràcies, Sr. President. No en farem ús. Tots els dubtes que teníem crec que han estat contestats a la intervenció de la Sra. Aguiló, a la qui donam les gràcies per la compareixença, a ella i a l’equip que l’acompanya.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara correspon la paraula al Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente, bienvenidos a todos los miembros de esta comisión, y bienvenida a la directora de la Abogacía y a los juristas que la acompañan hoy aquí para explicar, bueno, estas noticias que saltaron en la prensa y que hemos conocido a través de la prensa. Efectivamente, yo imagino la sorpresa de la directora de la Abogacía cuando ve que un informe, que no es público, que es algo interno del Govern, pues acaba en la prensa. Lo que pasa es que, claro, en la administración pública, al final, todo tiene ese carácter de transparencia, debería tenerlo, y es normal que a veces puedan ocurrir estas cosas.

En cualquier caso, teniendo presente lo que usted ha explicado, de que no es un informe vinculante, que tampoco es sobre un texto definitivo, que el texto puede cambiar y que al final será aquí en el Parlamento donde se lleve a cabo la elaboración y la tramitación de esta ley, que puede cambiar bastante -ojalá fuese así-; el tema es que, nosotros ya, como llevamos unos cuantos años, tres en mi caso, y hemos vivido otras tramitaciones, no suele ser habitual que, al final, acabe cambiando mucho el texto, cuando viene la propuesta del equipo de gobierno o, en este caso, del consell insular que, bueno, que son los mismos partidos políticos que están gobernando en el Gobierno de Baleares y que, por tanto, tienen también la mayoría en el Parlamento de Baleares.

En cualquier caso, nosotros ya hemos manifestado en el debate de toma en consideración que no apoyamos esta proposición de ley en los términos en los que viene expuesta. ¿Por qué motivos? Pues por motivos de fondo de tipo político, podríamos decir, donde yo entiendo que la Abogacía no entra, es decir, nosotros, nuestro grupo político no comparte la visión de futuro que el equipo de gobierno del Consejo Insular de Menorca quiere para Menorca; pero, sin entrar en ello, que no creo que sea hoy objeto de esta comparecencia, puesto que a la Abogacía, pues eso, entiendo que es imparcial en este sentido,

quedándonos en la forma, tampoco compartimos precisamente por muchas de las apreciaciones que se contienen en esas notas urgentes, en esas notas jurídicas.

Creemos que excede la Constitución Española y el Estatuto de Autonomía en cuanto al reparto competencial.

Lo que se recoge en esas notas jurídicas, en cuanto a que el objeto no coincide con el contenido o no concuerda con el contenido, en realidad, no sería tanto un motivo de oposición, puesto que además estamos acostumbrados, suele ser habitual que durante estos años, sobre todo durante la pandemia, muchos decretos ley que se han adoptado pues tenían un título o un pretendido objeto que, luego, pues se metían allí artículos de todo tipo que no tenían nada que ver con el objeto. Por tanto, estamos acostumbrados. Yo no sé hasta qué punto eso podría ser invalidante de la norma, pero sí me preocupa -sí me preocupa- el hecho de que se exceda y que sea inconstitucional, porque ahí sí que podríamos tener luego una anulación y, además, yo siempre pienso en el perjuicio -también- para la propia administración pública, y también para los ciudadanos, por supuesto, que ven excedidos sus derechos, pero para la propia administración pública, porque es que luego es cuando vienen los pleitos, cuando vienen las indemnizaciones, como bien usted ya ha dicho, bastante trabajo tiene ya la Abogacía de la comunidad autónoma, con esos 4.000 casos abiertos, 200 por letrado, como para, además, añadir más leña al fuego, ¿no?, que es lo que yo estoy observando que ocurre, con demasiada habitualidad en las leyes que se están aprobando.

De hecho, en lo que llevamos de legislatura, la mitad de las normas con rango de ley que se han aprobado han tenido alguna advertencia de inconstitucionalidad por parte del Ministerio de Administraciones Públicas, yo creo que esto es muy grave.

Y realmente creo que se tiene que hacer más caso a los juristas. Y yo entiendo que la voluntad política puede ser una determinada, y que puede haber muchas ganas de hacer cosas y de querer tener el mundo ideal que a uno le apetece tener, pero es que tenemos que tener en cuenta que estamos dentro de un engranaje jurídico, dentro de un ordenamiento jurídico, que todos tenemos que respetar y las cosas hay que hacerlas bien; y si uno quiere cambiar las cosas, tiene que tener las mayorías suficientes para cambiarlas, pero en el foro donde se tienen que cambiar, y la Constitución no se puede cambiar desde aquí, se cambia en el Congreso de los Diputados, en las Cortes Generales y en el Senado.

El Estatuto de Autonomía, tres cuartos de lo mismo: no podemos cambiarlo desde aquí, no podemos crear una ley que modifique el Estatuto de Autonomía y el reparto competencial, porque eso es una ley orgánica que se aprueba aquí y luego se aprueba en las Cortes Generales.

Por tanto, todas estas trampas al solitario que se hacen los políticos que gobiernan con mayorías, sin atender a lo que les están diciendo los servicios jurídicos, al final dejan en evidencia esta falta de rigor y, sobre todo, ocasionan un perjuicio -como decía- importante, porque luego vienen, además, las indemnizaciones; también, al conjunto de la ciudadanía, pues le causa un perjuicio porque parte del erario

público -que ya sabemos que se conforma con los impuestos que pagamos todos- pues se tiene que dedicar a pagar indemnizaciones por las cosas que se han hecho mal, en vez de, a seguir avanzando o en aplicar políticas que puedan ser beneficiosas para los ciudadanos.

Por tanto, yo simplemente, creo que la intervención del representante del Partido Popular ha hecho un análisis que no se ha dejado prácticamente nada o creo que nada de las posibles dudas que tenemos de esta ley, en función de este informe, simplemente, quería destacar algunas cosas que me han llamado la atención.

Es que se conculcan materias que aborda un plan territorial en trámite, se conculcan las normas generales contenidas en el Estatuto de Autonomía.

Se definen ámbitos marítimos de influencia que van contra la legislación estatal, incluso, con un vicio de inconstitucionalidad.

Lo de los condicionantes a futuro, que ha introducido el portavoz de Ciudadanos, una ley no puede vincular todas las normas y disposiciones futuras de la comunidad, ni de equipos de gobierno por venir, es un brindis al sol, realmente lo pueden hacer, pero es tan fácil como aprobar otra ley que derogue lo que dice esta, por tanto, es un tema creo que de economía..., de economía procesal no, aquí sería de economía normativa.

Hay que suprimir unos artículos -del 12 al 17-, entiendo que era con la redacción anterior. Yo entiendo que, con la redacción actual, también deberían ser suprimidos si no queremos violar lo que dice el Estatuto de Autonomía.

Y luego, bueno, recursos económicos como la ecotasa, que son determinados desde la isla, no es competencia del consell insular determinar los presupuestos de la comunidad autónoma, se determinan aquí en el Parlamento de Baleares.

Y muy bien apreciado que la condición de reserva de la biosfera no es un título atributivo de competencias.

Yo considero, también, que este texto debería llevar el informe del Consejo Consultivo, espero que así sea, que podamos tener un informe que nos dé, al menos, tranquilidad, para saber que no estamos votando algo que es manifiestamente inconstitucional, y yo creo que cualquier político responsable lo que debería hacer es seguir los consejos de los juristas, que, además, yo entiendo que son imparciales, yo ya sé que la Abogacía de la comunidad autónoma es una dirección general que depende de una consejería y que la directora general es nombrada por..., ¿ya no es una dirección general de la consejería de Presidencia?...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., bueno, Dirección de la Abogacía, sí,...

EL SR. PRESIDENT:

Perdón, Sra. Ribas, acabi i no fem...

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... sí, está al nivel de las direcciones generales me refiero, o sea, es un nombramiento de la consejera, y que... bueno, que se pone a una persona de confianza del equipo de gobierno, pero eso no tiene por qué implicar, y yo me resisto a claudicar en ello, que esa persona luego no tenga que actuar de forma imparcial, y yo creo que la Sra. Aguiló aquí ha actuado de forma imparcial, según su buen saber y entender, y creo que se deben respetar los informes jurídicos que se emiten, y no ponernos una venda en los ojos, sino trabajar para que no tengamos luego problemas con los tribunales de justicia o con el Tribunal Constitucional, aprobando normas que conculcan manifiestamente la Constitución y el Estatuto de Autonomía.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas, ara li correspon la paraula al Grup El Pi Proposta per les Illes, Sra. Sureda, té deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Sra. Aguiló, gràcies a vostè i a l'equip que l'acompanya, per venir i donar les explicacions i respondre les preguntes que els diferents grups parlamentaris li facem.

Nosaltres no vàrem estar d'acord i votàrem en contra de l'avantprojecte, i ahir, ja vàrem fer les explicacions oportunes, tot i que podem compartir els principis i objectius i tenint present la gran tasca que s'ha fet des de Menorca en protecció del territori, consideram, entre altres coses, que dona inseguretats jurídica, que incrementa la burocràcia i que suposa o pot suposar actuacions totalment arbitràries. És una llei amb bona intencionalitat, però amb poca concreció, des del nostre punt de vista.

Dit això, que també ho he fet per introduir el posicionament del nostre grup parlamentari, s'han fet moltes preguntes per part dels diferents portaveus que m'han precedit i vostè mateixa ja ens ha explicat una mica quan va rebre la petició de l'informe o de l'esborrany de l'informe que es va fer dia 5 d'abril. Ens agradaria saber com la va rebre, si per escrit o telefònicament.

I també ens ha explicat el temps en què va fer aquest primer esborrany, que es va fer en un dia. Ens agradaria saber si ha passat altres vegades que, tot i que el Reglament ho contempla, es facin aquests tipus de consultes per part del Govern o dels membres del Govern a l'Advocacia.

També ens agradaria saber si quan es va sol·licitar aquest esborrany, de les primeres impressions, es va dir per què s'utilitzaria, perquè es va fer per a una negociació política, per tant, ens agradaria saber si li varen explicar el per què d'aquest esborrany.

I ja per acabar, si s'ha elaborat un informe definitiu sobre aquesta primera visió que vostè va tenir.

Per acabar ja, una pregunta que també m'agradaria saber és si normalment l'Advocacia sol preparar informes davant les proposicions de llei del Govern o dels consells o si han de fer una petició prèvia.

Res més. Vull agrair la seva presència i esperar que em contesti les preguntes.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam al Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvinguda, Sra. Aguiló i gràcies per la seva presentació.

Realment hi ha moltes de les preguntes que tenia pensat fer-li que la resta de grups li han fet i, per tant, tal vegada sí que faré èmfasi en alguna en la qual tinc especial interès, però per a la resta, doncs, quedaré a l'espera que respongui a la resta de grups i si queda algun dubte a la meua segona intervenció ja hi insistiria.

El primer que li volia demanar, i també crec que la seva intervenció també ha estat molt clara en aquests aspectes en explicar com va anar el procés, no?, vostè ha dit, ha explicat més o manco com substancien aquestes sol·licituds verbals, em sembla que era l'article 21 del decret que regula el funcionament de l'Advocacia, i ha dit normalment..., ha dit, normalment en això es demana: escolta, quina opinió teniu sobre aquest tema? Jo el que li vull demanar és exactament els termes amb els quals es va demanar per a aquesta qüestió.

I per què ho dic? Ho dic perquè és molt sorprenent que se li demani en un dia; és a dir, jo puc entendre, i ho trobo normal dintre del que preveu l'article 21 del decret que regula el funcionament de l'Advocacia, que el Govern li demani: escolta, què opineu sobre aquest tema que s'està tramitant? El que trobo estrany, sorprenent és que li demani en un dia, i m'agradaria saber per què se li va demanar en un dia, perquè m'imagín que vostè també devia demanar: bé, doncs, escolti, a què es deguda aquesta pressa, no?, per un tema que, com ja es veu..., tot just acaba d'entrar al Parlament. Per tant, tampoc no és un tema que per la seva tramitació corrés molta pressa.

Per tant, primera pregunta, per quins motius se li va demanar aquesta cosa tan sorprenent que en un dia..., a més a més, tal com diu el decret que regula funcionament de l'Advocacia, la resposta també podria haver estat verbal; en canvi, vostès la van voler posar per escrit, per algun motiu, és a dir: per què si li fan una consulta verbal en un dia, no pot donar la resposta també verbalment, i li demanen que la posi per escrit? En aquest document que... jo no hi faré més èmfasi perquè vostè ho ha deixat molt clar: les notes jurídiques urgents són..., és a dir, ja es veu que és un document de treball, no? Aquest és el primer tema.

El segon tema, el document que va ser objecte de consulta, tant el Sr. Lafuente com el Sr. Méndez em sembla que han fet èmfasi en aquest aspecte, quin és el document que va ser objecte de consulta? A vostè, la persona que li va demanar aquest informe, que don per assentat que és la consellera de Presidència, li va donar un document, li va dir: escolti, vull un informe sobre això? O vostès varen haver de cercar aquest document?

Ho dic perquè vostès, a la resposta que li han donat al Sr. Lafuente, quan el Sr. Lafuente va fer la sol·licitud de documentació, vostès li responen: "No es pot assegurar que sigui la versió final", no es pot assegurar. Bé, jo ara li explicaré com, per exemple, en aquestes notes jurídiques urgents sobre l'esborrany de l'avantprojecte que porta al peu de signatura seu... tot i que no està signat, però algú li va posar el peu de signatura, per tant, és a dir, era un document que estava cridat a ser signat, si no, no s'hagués posat peu de signatura; doncs, per exemple, se cita un article 88, referent a l'ITS, que ja no existeix; se cita un article 30 i 31, que ja no existeixen; se cita un capítol sisè, que no existeix; es parla de les microàrees marines, que no existeixen, que ja no existien a l'avantprojecte que anava a aprovació al Ple del consell insular, no ara, ja no existien en aquell moment.

És a dir, el dia 5 d'abril, quan se li demana aquest informe, tot això ja no hi era a l'avantprojecte que anava a debat en el Ple. Per tant, jo ho dic perquè, com que vostè, o vostès, o el Govern, a la resposta que han donat al Sr. Lafuente, a la seva sol·licitud de documentació, li diuen: "No es pot assegurar que sigui l'última versió"; doncs bé, crec que amb el que li dic jo ja estan en condicions d'assegurar que no era l'última versió.

Llavors, és per això que és molt important saber, i aquí d'alguna manera també avaluem el funcionament de l'Advocacia, jo trobo que és preocupant que l'Advocacia, per molt que siguin unes notes urgents, instrueixi el Govern sobre una matèria en base a un document que no és l'última versió. Doncs, a mi m'agradaria saber si vostè comparteix aquesta opinió que jo llanço, no? Això no és normal que això succeeixi, tal vegada han estat les presses, ja ho entenc, però, vaja, si més no, sí que m'agradaria que vostè fes una valoració sobre aquest fet, perquè aquest fet té una rellevància política molt important.

I això em porta a parlar d'alguna manera de..., i aquí li demano una valoració estrictament jurídica, no política, del moment en què es produeix una... aquest, diguem, el moment processal en què el Govern incideix sobre la iniciativa de la potestat legislativa, que, d'acord amb l'article 47 de l'Estatut, tenen els consells insulars; els consells insulars poden remetre a la Mesa del Parlament una proposició de llei, és una competència o és un poder, és una facultat que tenen els consells insulars.

Llavors, des del punt de vista jurídic, vostè què troba que s'interfereixi en aquesta facultat que tenen els consells insulars? Perquè el Govern té moments processals per intervenir en el procés d'aprovació d'aquesta proposició de llei, com, per exemple, remetent a la Mesa el criteri que tingui el Govern quan aquesta proposició arribi a la Mesa del Parlament. Llavors, jo no li demano una valoració política sobre això, si de cas li ho demanaria a la consellera de Presidència la valoració

política, li ho demano jurídica: vostè creu que interferir en aquest procés és respectuós amb la facultat d'iniciativa de la potestat legislativa que tenen els consells insulars?

I després, i això ho lligo també amb el que dèiem abans, no troba molt estrany que, havent demanat un esborrany a un moment processal que no era el que toca, en el moment que sí toca això no hagi tengut continuïtat? És a dir..., entenc, no?, la lògica és: el Govern demana una opinió, el Govern té dret a fer-se l'opinió del que vulgui a qualsevol moment, només faltaria!, llavors, demanem unes notes jurídiques, fem una sol·licitud verbal d'una opinió, i després aquella opinió no ens interessa més, quan aquella proposició ha continuat el seu curs, s'ha aprovat per part del consell insular, s'ha tramès a la Mesa i llavors, després, ja no es demana més opinió.

Simplement saber també quina opinió li mereix aquest, diguem, interès intermitent del Govern a estar instruït jurídicament sobre una proposició de llei.

D'altra banda, Sra. Aguiló, m'ha sorprès, no m'ha sorprès, ho he entès perfectament, però, que vostè es mostrés molesta perquè aquest informe, que és un esborrany, hagi sortit a la llum pública; però el que m'ha sorprès a mi és que vostè, d'alguna manera, ha culpats els mitjans, en fi, vostè s'ha queixat que els mitjans haguessin fet públic un document que era intern, i després d'alguna manera, de forma molt velada, Sra. Aguiló, ha fet referència a la lleialtat entre institucions respecte del Consell de Menorca, com dir, no, sembla mentida que s'hagi faltat a aquesta lleialtat havent filtrat aquest document.

Jo entenc la seva molèstia, però, és clar, la pregunta que jo li he de fer és: vostès a qui li van donar aquest document? Perquè supòs que ni el van enviar al Consell de Menorca ni el van enviar als mitjans. Per tant, aquí, ja que vostè es mostra molesta, el que nosaltres hem de demanar és: vostè a qui li va donar aquest document, aquest esborrany? Perquè el culpable que aquest esborrany hagi arribat a la premsa, si de cas, si hem d'estirar el fil, és la persona a qui vostè va donar aquest document. Doncs, jo entenc la seva molèstia, però crec que no va orientada cap als responsables que realment aquest document s'hagi filtrat.

I de moment, Sra. Aguiló, aquestes són les meves preguntes. Estic molt..., esperaré la resposta a algunes preguntes que li han fet, que jo també li faria i, en funció de la resposta, doncs, ja hi afegiré.

Però, per tant, recapitulant, en quins termes se li va demanar aquest informe? Se li va donar algun motiu pel qual es necessitava en un dia i amb quina finalitat es necessitava en un dia?

Quin va ser el document que va ser objecte de consulta? Com el podem identificar? És un document que se li va donar físicament o si se li va donar una referència vostès el varen cercar? O no el varen anar a cercar? En qualsevol cas, com és que es varen basar en un document que no és el definitiu, com em sembla que, amb les referències que li he fet, s'ha pogut demostrar?

Després, quina opinió li mereix que el Govern interfereixi en una facultat que té el consell insular com és el de la iniciativa de la potestat legislativa?

I a qui vostès li van fer arribar aquest documents que, de forma tan imprecident, i amb això estic d'acord amb vostè, va arribar a la premsa?

Miri, i acabaré amb una última pregunta que li faig, amb referència també a la transparència o la no-transparència, a la privacitat. El diputat Lafuente ha fet una sol·licitud de documentació, i vostès li han respost, lògicament, amb el que també vostè ha dit, escolti, això és un tema intern, nosaltres no tenim per què fer-n'hi trasllat. El que m'ha sobtat a mi d'aquesta sol·licitud de documentació és que el Govern va demanar que tingués visibilitat restringida la resposta aquesta; és a dir, la resposta que vostès van fer a la sol·licitud de documentació...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -no, li torn a explicar, és que ara li estic repetint, ja que no m'ha sentit-; és a dir, el diputat Lafuente va fer una sol·licitud de documentació, el Govern li contesta amb una pàgina, molt breu, explicant per què no li dóna aquesta documentació. Però aquesta resposta té visibilitat restringida, i quan jo he demanat per què tenia visibilitat restringida, m'han dit que el Govern, quan dóna respostes, demana que aquesta tingui visibilitat restringida. És una resposta que jo l'he poguda veure gràcies a la gentilesa del diputat Lafuente, que no té cap mena d'element ni cap element que tingui a veure ni amb la protecció de dades ni res de tot això, simplement és saber si vostès, quan van fer aquesta resposta, van demanar que tingués visibilitat restringida, i que, per tant, només la pogués veure el diputat que l'havia demanada, o si vostè hi troba alguna justificació que aquest document tingui visibilitat restringida.

Això és tot. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, passam al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Carbonero, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president. Primer de tot, benvinguda Sra. Aguiló i l'equip que l'acompanya. Ens ha quedat molt clara la seva explicació i consideram, primer de tot, volem agrair la seva compareixença aquí, he de dir que ha estat ràpida i veloç, no fa massa que vam debatre la seva sol·licitud de compareixença, i ha estat prest i ha vingut, però també vull recordar que ha estat *a posteriori*, és a dir, un dia després de la presa en consideració de la llei que ens ocupa, com les notes de l'esborrany de l'avantprojecte de la llei que ahir vam aprovar.

Per tant, aquí sí que li vull fer un comentari respecte del comentari que ha fet el Grup Parlamentari Popular, que li hauria agradat que vingués abans, però sí que volem posar de manifest que ens trobam amb un episodi prou extemporani. Per què? Perquè parlam d'unes notes, unes notes jurídiques sobre un avantprojecte que ja no és ni tan sols l'avantprojecte que es

va aprovar al consell insular, però no només és extemporani, sinó que li diré més, que ara ja hem passat a una pàgina, ho vaig dir a la sol·licitud de compareixença, no només que hem passat una pàgina, ara ja n'hem passades dues, perquè ahir mateix es va aprovar la proposició de llei que van venir a presentar tres membres del Consell Insular de Menorca.

El nostre grup li volem agrair la feina que fa com a directora de l'Advocacia i la feina que fa tot l'equip de l'Advocacia, perquè crec que el prestigi, i vull fer referència, concretament al prestigi, perquè entenc que de vegades hi ha episodis que poden sortir notes o qüestions en premsa que poden incidir en el desprestigi d'algunes institucions, i açò consideram des del nostre grup que és prou greu, i ho volem posar de manifest, perquè s'ha demostrat, i vostè hi ha fet incidència, Sra. Aguiló, que hi ha molta càrrega de feina i volem fer incidència que la COVID ha incrementat molt aquesta càrrega de feina, però també ha posat de manifest el gran prestigi, no només prestigi, sinó la feina rigorosa que ha fet l'Advocacia de la comunitat.

Perquè jo li posaré així de memòria, no?, com el Partit Popular també ens va dur aquí el macrobotellot, van demanar la compareixença de tothom perquè era un desastre, i li dic explícitament les paraules que va dir el Partit Popular: "*es un macro ridículo*", és una macro...-ara ho he apuntat i no ho sé-, però, bé, ho he agafat de la premsa avui matí, vull dir que tot tipus d'acusacions però per a després, al final, haver de callar, perquè el Tribunal Superior va donar la raó a l'Advocacia. I jo aquí li vull agrair públicament i clarament des del nostre grup la gran feina que s'ha fet, que, en una situació de COVID, on hem hagut d'aguantar de l'oposició tot tipus d'acusacions i també tot tipus d'intent de desprestigi d'un govern i de rossec totes les institucions que li donen suport, aquí volem deixar clar i net, ja que ens ho posen en safata, que el nostre grup doncs agraeix infinitament la feina que ha fet l'Advocacia, especialment en aquesta època tan difícil que és la COVID-19, en què hi ha hagut unes circumstàncies molt extraordinàries i molta feina, molt nova també pel que fa als temes jurídics.

En aquest sentit, també volem que quedi clar que vostè, a les seves explicacions, ha deixat ben clar que hi ha dues maneres d'actuar per part de l'Advocacia: una que és la forma més reglada i l'altra que és la forma més informal. Tenim clar que donar voltes sobre aquesta nota d'un avantprojecte, nosaltres creiem que és quedar estancat en el temps i donar voltes sobre una qüestió que no entenem prou quin és l'objectiu final, perquè ara, insistesc, ens trobam en una altra fase que és la fase parlamentària. Perquè ahir hi va haver el debat de tots els grups parlamentaris i crec que hi va haver una voluntat clara d'arribar a acords pel que fa a la tramitació d'aquesta llei.

Bé, nosaltres volem posar damunt la taula que donar voltes a una nota que ni tan sols és un esborrany previ a la mateixa llei que es va aprovar, creiem que és fer voltes innecessàries. Creiem que ara ens trobam en aquesta fase, nosaltres donam la mà a poder arribar a aquests acords, en base a totes les discrepàncies que hi pugui haver, totes les discrepàncies que hi pugui haver, no estam tancats que hi hagi ni discrepàncies ni que hi hagi possibilitats que algun grup digui alguna... o posi algun dubte més important que un altre, simplement ens trobam a una altra fase, n'hem de parlar i n'hem de parlar de la mà del

mateix tràmit parlamentari, no amb una nota de la directora de l'Advocacia, que no està ni firmada.

Per tant, posam l'accent sobre com d'estranya és aquesta compareixença, però també posam l'accent sobre l'estrany, i ens sorprèn excessivament, ho diré així, excessivament, ens sorprèn que aquesta nota, tot i ser una nota que desconeixem quin va ser el recorregut d'aquesta nota en paper, o digitalment, però ens estranya i ens sorprèn molt que acabi penjada a una pàgina web d'un mitjà de comunicació. I aquí he de dir que no es tracta de posar, ni culpes,... perquè he sentit qualche comentari que es poden insinuar algunes culpes, però entenc que, des de la lleialtat de l'Advocacia, que dóna unes notes jurídiques o unes opinions prèvies a un document, que, des d'aquesta confiança i lleialtat, que després hi hagi aquesta deslleialtat d'alguns o algunes, de filtrar un document que no està ni signat, que és simplement una nota prèvia i que acabi penjat a una pàgina. I sobretot, ens dol, i ja ho he dit anteriorment, ens dol pel desprestigi que açò pot significar per a tot el marc institucional de la comunitat autònoma.

Lamentam que així hagi estat, però així i tot, ho volem deixar de manifest, perquè consti en acta, però, així i tot, creiem que ara som a una altra fase, nosaltres no quedarem tancats en el temps, ni farem aquesta rebobinada que ens pretenen fer alguns; nosaltres hem donat el sí a la tramitació parlamentària d'aquesta llei, consideram que és bona per a Menorca, consideram que és bona per al futur dels seus habitants, consideram que la Llei de Reserva de Biosfera ve de la iniciativa legislativa del Consell Insular de Menorca, creiem en aquest fet, i nosaltres donam la mà que hi hagi aquestes voluntats d'arribar a acords, amb possibilitat de millorar la llei o fins i tot amb possibilitat que sigui una llei amb un acord més ampli.

Per tant, creiem, sincerament, que totes les explicacions que ens pugui donar avui, Sra. Aguiló, estam molt agraïts i ben arribats, jo no li faré cap pregunta, perquè ja n'hi han fetes prou la resta de grups parlamentaris. Escoltarem atentament les seves explicacions.

Vull tornar agrair la seva compareixença i, simplement, ja li dic, el nostre grup parlamentari està en fase de tramitació parlamentària d'aquesta llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara té la paraula la Sra. Aguiló per contestar.

LA SRA. DIRECTORA DE L'ADVOCACIA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Lourdes Aguiló i Bennàssar):

Moltes gràcies, Sr. President, i moltes gràcies senyores i senyors diputats, i senyors portaveus, pels comentaris, per les seves preguntes i per l'interès que demostren envers l'Advocacia de la comunitat autònoma.

M'han formulat preguntes sobre les notes, per la qual cosa intentaré donar una resposta global i esperar que suficient al que m'han plantejat.

Tal com he dit a la meua primera intervenció, l'esborrany està elaborat respecte d'una versió de proposició de llei, que no és actualment la que es tramita al Parlament, i s'evidencia pel que ha dit el Sr. Castells, perquè es parlava d'uns articles que actualment ja no hi són.

Respecte de la tramitació de la proposició de llei, el Govern s'hi va pronunciar i va manifestar el seu criteri favorable que es tramitàs en seu parlamentària i, per tant, a la presa en consideració d'aquesta. I els he de dir, m'ho han demanat, que l'Advocacia no ha analitzat el text definitiu perquè no se'ns ho ha demanat, i ho hem agraït, perquè ja he explicat quina era la càrrega de feina que tenim a l'Advocacia. I si ja no era més necessari que ens pronunciàssim, ens fan un favor si no ens demanen més pronunciaments, perquè, de veritat que dedicar dies a estudiar això, quan tenim la feina..., o la càrrega de feina tan important, doncs ja ens ha vengut bé que hagin trobat suficients les primeres notes, el primer esborrany de notes, que no hem tengut temps de corregir.

Per tant, a l'Advocacia no hem analitzat el text definitiu, i en la mesura que el desconec, el desconec, cregui'm, no puc opinar sobre el seu contingut.

Tampoc no és el moment, ho han dit alguns de vostès, en aquest moment la proposició de llei s'ha pres en consideració i s'ha iniciat la tramitació parlamentària, per tant, ara corresponen als lletrats del Parlament fer les consideracions jurídiques que considerin necessàries, si convé i se'ls demana. I jo he d'expressar la meua lleialtat i la meua confiança absoluta en els lletrats d'aquesta cambra, que sé que són molt solvents i que segur, segur, que respondran qualsevol qüestió que es plantegi sobre la tramitació que actualment es du a terme, sobre el text que actualment es tramita.

El Parlament és sobirà i, en aquest sentit, l'Advocacia de la comunitat autònoma, una vegada que el Govern s'ha pronunciat, ja no hi podem tenir res a dir. Esper que això ho puguin entendre.

Sí que els puc contestar que a l'esborrany de notes hi vàrem intervenir diferents persones, ja ho he dit, des de l'Advocacia i des d'Hisenda, i ho vàrem fer sobre versions anteriors, també és molt evident; concretament la que jo vaig manejar duia de data 24 de juny del 2021, m'en record perquè era el dia de Sant Joan.

Crec que Hisenda tenia un altre document. I he dit al principi de la meua intervenció que, en tots dos casos vàrem detectar més o manco les mateixes disfuncions, quant als efectes sobre l'entramat institucional i quant al mandat de futur, amb afectació al sistema de fonts del dret. Hisenda també va remarcar aspectes de finançament, que es reflecteixen a l'apartat sisè de l'esborrany a notes.

Jo pens que hi haurà temps durant la tramitació parlamentària per assegurar que la llei que finalment s'aprovi encaixa perfectament en l'entramat institucional, si és que el

text definitiu, que finalment es tramita, manté algun desajust, perquè, en qualsevol cas, cal pensar que ja no és així, perquè ben segur que els juristes dels consell insular -i a mi em consta que n'hi ha de molt bons-, ho haurien detectat i ho haurien advertit.

Respecte de com va arribar l'esborrany a la premsa, jo li he de dir que no en tenc ni idea i que ho lament, ho lament profundament; però no és que ho lamenti..., ho lament, probablement no pel mateix que vostè també ho lamenta, jo ho lament per la sensació o per la impressió que es dóna de l'Advocacia, perquè a mi, si s'ha de filtrar alguna cosa de l'Advocacia, el que m'agradaria és que es filtràs un document, un informe perfecte, com acostumam a fer quan els firmam. És clar, en aquest sentit, sí, perquè és vera, hi ha desajuts que a mi em dolen i em dol que s'hagin filtrat quan encara no havíem tengut temps de repassar.

M'han demanat qui em va fer la consulta verbal. La consulta verbal me la va fer la consellera de Presidència.

Qui m'ha tramès el document? No record exactament qui va ser, però va ser algú del gabinet, em varen dir: t'enviaran un document, dona'm l'opinió. Això se'm va dir dia 5 i dia 6 mateix em va dir: haurà de ser avui, perquè necessit formar-me opinió. Per què m'ho va demanar? Perquè necessitava ella formar-se opinió jurídica. Per què? No ho sé, això és pel que ens ho demanen normalment, és el normal, vull dir, un membre del Govern em demana: necessit formar-me opinió jurídica sobre aquest tema, probablement perquè n'havia de parlar, o perquè s'havia d'anar preparant, per a quan el Govern..., és que ho hem d'analitzar d'aquesta manera.

Per què vol un membre del Govern saber l'opinió de l'Advocacia sobre una qüestió sobre la qual després el Govern tindrà poc temps per pronunciar-s'hi, sobre la tramitació de la llei? Doncs, per això, perquè s'ha de formar l'opinió jurídica. Sempre que ens demanen un parer verbalment, habitualment sol ser perquè s'han de formar, o sempre, s'han de formar la seva opinió, també fonamentada en dret. Tendran la seva opinió política, cal tenir també la informació, l'opinió jurídica.

Per a nosaltres era tan clar que no es podia considerar un document acabat, perquè ho diem en el mateix document: "Caldrà analitzar o caldria analitzar una qüestió a una altra"; des del moment que dèiem que caldria analitzar-la, era perquè nosaltres no havíem tengut el temps per analitzar-la.

Les consultes verbals sí que són molt... que se'ns demani verbalment una consulta com aquesta és molt habitual, molt habitual, fins i tot un conseller pot voler saber sobre la tramitació d'un..., o pot voler l'opinió verbal de l'Advocacia sobre una norma que faci l'Estat, també, perquè, és clar, si després han d'anar a reunions de les comissions bilaterals per a una determinada matèria, si hi ha un esborrany d'una norma estatal que en aquell moment, diguem, corre per les xarxes i hi han tengut accés, idò tal vegada volen saber a l'hora d'anar a reunir-se amb l'Estat, per decidir si... o per intentar influir sobre l'Estat, perquè modifiqui o accepti una visió autonòmica, idò potser ens demanarà una opinió verbal. En aquests casos, normalment, no farem informes, no és el normal.

Els informes, quan els fem? Els informes els fem quan és necessari, dins un procediment o dins un formar-se, diguem, resoldre una discrepància entre dues opinions diferents, per exemple. L'Advocacia intervé com a darrera instància d'assessorament dins l'activitat administrativa, totes les conselleries tenen els seus propis serveis jurídics i són els que normalment informen; quan el servei jurídic no ho té clar o quan hi ha discrepàncies entre dos serveis jurídics és quan acudeixen a l'Advocacia perquè emetem informes.

Dins la tramitació legislativa és més normal respondre a consultes verbals, però sí mitjançant notes. Per què? Idò perquè a un document així no es pot analitzar ni s'hi pot donar una resposta verbal, a un document que era una proposició de llei..., -jo no record exactament el número d'articles que tenia, però 70 i busques- i, per tant, és impossible fer una resposta verbal sobre aquell document, suficient, perquè se'n formi opinió la directora de l'Advocacia.

Per explicar que el meu nom es troba a peu de pàgina. Miri, jo vaig fer feina sobre una plantilla, a la plantilla que utilitz també hi ha el logotip de l'advocacia, però segurament vostès també ara mateix tenen aquí..., jo mateixa, ara mateix, utilitz documents amb el logotip del Parlament, i el fet de fer feina damunt una plantilla no significa que allò que acaba sigui ja l'opinió correcta i absoluta de l'Advocacia, perquè no està firmat. El que li dona la consideració de document públic definitiu és la signatura que es fa, informàtica, electrònica o manual, sobre el document, a partir d'aquell moment allò és definitiu; i allò és un document, fins i tot essent notes internes que, per ventura, una vegada firmades, sí que ja se'ls pot donar publicitat. Nosaltres, a la nostra pàgina web, aquells informes que pensam que tenen una transcendència interessant per a la gent, per a la ciutadania, els penjam, perquè es vegin; ara, una nota interna, normalment no, però, una vegada firmada, no hi hauria hagut cap problema a presentar-la.

Ara, sí he de dir que a l'Advocacia no som nosaltres els que decidim com i de quina manera es tramiten les coses al Parlament i desconec això que m'ha comentat el Sr. Castells, de si s'havia decidit que fos no-públic, això desconec com ha estat.

Em demanaven si era normal -no sé si ha estat El Pi-, que m'ha demanat si era habitual que féssim informes sobre proposicions de llei en tramitació o sobre coses..., ja dic que a l'hora d'informar podem informar sobre qualsevol matèria, els membres del Govern saben que poden venir a l'Advocacia i, si tenim temps, informarem qualsevol petició que se'ns demani.

Mai no actuam d'ofici, no actuam per iniciativa pròpia, actuam a demanda, ens demanen informes, nosaltres informam; ens demanen, ens fan una consulta, nosaltres responem. Normalment, en l'activitat normativa no ens demanen informes, afortunadament -insisteix-, perquè ja dic que tenim moltíssima de feina, no tenim horari, i quan dic que no tenim horari és ben cert, els puc assegurar que -sobretot aquesta legislatura, amb la pandèmia- hem fet feina totes les hores del dia, hem fet feina els caps de setmanes, hem fet feina a qualsevol hora, qualsevol dia, qualsevol de nosaltres, el meu equip ho pot confirmar, per tant, en l'activitat normativa, per sort, no se'ns demanen informes.

Però sí intervenim, molt, tant en resposta a consultes verbals, com aquesta que se'ns ha fet ara, com a col·laborar molt en la redacció dels texts, el que sí se'ns demana és: ens pots comprovar aquest text, aquests articles, pots comprovar-los, pots comprovar l'exposició de motius d'aquesta llei, pots comprovar...? Això ho fem molt. I no record cap altra proposició de llei d'un consell insular en aquesta legislatura, però sí els puc dir que, per exemple, vàrem ser consultats i vàrem col·laborar en l'elaboració del projecte de llei per a la sostenibilitat mediambiental i econòmica de l'illa de Formentera, que posteriorment es va convertir en la Llei 7/2019, de 8 de febrer. El Govern va preparar aquell projecte de llei, a petició del Consell de Formentera, que va fer ús del mateix precepte estatutari que ara n'ha fet ús el Consell de Menorca per aprovar aquesta proposició de llei, perquè el mateix precepte estatutari el que diu és que els consells tenen iniciativa legislativa i la poden exercir, bé com ha fet ara el Consell de Menorca, mitjançant una proposició de llei, bé sol·licitant al Govern que faci un projecte de llei.

En aquest cas es va fer i se'ns va demanar ajuda, i l'Advocacia va ajudar, i molt, tot el que podem. En aquest cas, jo crec que el fet que el Consell de Menorca hagi decidit aquest altre camí, i insistesc, segur, segur, que tenen molt bons juristes en el Consell de Menorca que hauran pogut resoldre qualsevol disfunció que hi hagués, i si encara n'hi ha i es mantenen, segur, segur, segur que els lletrats d'aquesta cambra les resoldran perfectament.

Sobre el text en el qual vaig fer feina, ja ho he dit. Qui m'ho ha demanat, també.

Quant a la transparència, també em consta que hi ha hagut altres persones, no només del Parlament, que varen demanar a Transparència del Govern tenir accés a aquestes notes, i també és veritat que se'ls va donar la mateixa resposta que es va donar al Parlament, perquè és que no en podem donar d'altra ara mateix, o sigui, no és més que un esborrany, és un esborrany de notes, urgents, fetes en un dia.

Per què estan fetes en un dia? També m'ho han demanat, idò perquè ens ho varen demanar dia 5, i dia 6, el matí, se'm va dir: dona'm el que tenguis fet, perquè ho vull llegir. I si a vostès els demanen..., si qualsevol cap: vull saber ara mateix quina és la teva opinió o quina és la vostra opinió -insistesc que no només és la meva, perquè hi vàrem fer feina de l'Advocacia dues persones i de la Conselleria d'Hisenda no sé quantes, però segur que també eren més d'una-; si el seu cap els demana el primer esborrany del que tenen, vostès ho donaran. Si no està complet, el que els doldrà és que es faci públic quan no han tengut temps de revisar-lo o d'acabar-lo.

Ara, jo he dit, també he de reconèixer, i ja ho he dit a la meva primera intervenció, que a *grosso modo*, en termes generals, i respecte dels documents del 2021 d'aquest esborrany, l'Advocacia sí va detectar una sèrie de coses que vàrem haver de reflectir a les notes, i ho vàrem reflectir amb llibertat de criteri, amb independència i de bona fe; i sempre pensant que seria per millorar el text, per resoldre-les, a la fase que fos, que jo crec que ara serà en fase parlamentària, i que es resoldran.

Però no em demanin que, una vegada que el Govern s'ha pronunciat, que vostès tenen les notes -perquè tots vostès les tenen, perquè s'han fet públiques-, i que, per tant, tenen elements més que suficients, segur també que tenen assessors jurídics en els seus grups parlamentaris, no em demanin a mi, advocada de la comunitat autònoma, directora de l'Advocacia, que em segueixi pronunciant sobre un text, primera, que no conec, i ho he fet a posta -a posta no-, però, és a dir, no ho he anat a cercar perquè tenia molta feina i he pensat: no ho he de fer ara, perquè ja no em correspon, des del moment en què ja és aquí no em correspon. I, per tant, crec que simplement ja he de deixar que sigui dins la tramitació parlamentària que es resolgui qualsevol dubte que es pugui mantenir respecte dels articles que el Sr. Lafuente ha comentat.

Permeti'm que la intervenció de l'Advocacia es doni per acabada respecte d'aquesta proposició de llei.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam als torns de rèplica. Per part del Grup Popular té la paraula el Sr. Lafuente, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bien, le agradecemos muchísimo su información. Entiendo perfectamente que no quiera pronunciarse sobre las más de 20 y pico preguntas concretas que le he hecho sobre la nota jurídica, teniendo en cuenta y respetando total y absolutamente las competencias de la Abogacía, el momento procesal en que se encuentra la tramitación del proyecto de ley, en este momento en el Parlamento, pero entenderá que las observaciones hechas por la nota jurídica son observaciones de profundidad, de calado, de elementos esenciales de la ley, y que no sería responsable por parte de los diputados no interesarnos sobre esa cuestión y, por tanto, que debemos interesarnos.

Porque lo que sí nos ha quedado claro es un poco la cronología de lo que pasó, desde el punto de vista, y en eso evidentemente la Abogacía, como servicio público y como profesionales jurídicos al servicio de la comunidad, no tiene ninguna responsabilidad, pero la cronología es bastante clara: se le pide verbalmente, por parte de la consellera, el día 5 o 6 de abril, una nota jurídica, y luego, si nos vamos a los medios de comunicación, sabemos políticamente lo que pasó a partir de entonces; la Sra. Garrido y el Sr. Mir se reúnen con la presidenta del Consell esa semana, la del 6, 7 de abril; estaba previsto y convocado el pleno del consell insular, para el 11 de abril, en que se tenía que aprobar la proposición, el proyecto de ley, y -sale en la prensa, está en la prensa-, se anula el pleno del consell insular, alegando precisamente la trascendencia política y pública que tiene, que en esto, evidentemente, no tiene ninguna responsabilidad la Abogacía, pero la alegación es la nota jurídica del Govern y sale así publicado en la prensa local. Y, es más, sale publicado que: o se anula la convocatoria del plenario del Consell Insular de Menorca o el Govern o la consellera entra por el registro del consell insular -eso es lo que

salía en la prensa-, la nota jurídica de la Abogacía, y, entonces, paraliza la tramitación del proyecto de ley.

Eso es lo que salió publicado en el debate político, evidentemente totalmente ajeno a la Abogacía.

Efectivamente, se produce la anulación del pleno, que tenía que debatir ese proyecto de ley; se presenta la dimisión de 10 altos cargos del consell insular de MÉS per Menorca, entre ellos los consellers y los directores insulares, se presenta por escrito en el registro de entrada del consell insular, porque se produce la paralización del proyecto de ley -quiero decir, para poner en contexto el debate político de lo que pasó-, lo digo porque, además, se nos dice que la petición de su comparecencia era extemporánea, y yo creo que de extemporánea nada, todo lo contrario, totalmente oportuna y fundada; se suspende el pleno del consell insular y se traslada..., y luego, el día 25 de abril, se vuelve a convocar el pleno del consejo insular, se hacen algunos cambios de tiempos verbales, de cuestiones no esenciales, no fundamentales, no del fondo y a la raíz del proyecto de ley, y se aprueba la proposición de ley del consell insular, que se remite al Parlamento.

Por tanto, creo que la petición por parte del Grupo Popular no es que sea extemporánea, es que es fundada, razonable y lógica, que se pida su comparecencia. Y le agradecemos mucho sus aclaraciones sobre el contenido de la nota jurídica y de cómo se ha elaborado, porque nos permite entender un poco más cómo está.

Hombre, que luego se nos diga: ¡hombre, es que se pone en cuestión el prestigio de la Abogacía! Lo siento mucho, nosotros, como grupo parlamentario, en ningún momento ponemos en duda el prestigio y la profesionalidad de la Abogacía, que no se puede interpretar así.

Que se nos pueda decir, no entendemos cómo se ha filtrado esto a los medios de comunicación. ¡Hombre!, nosotros aún lo entendemos menos, porque ni siquiera tuvimos acceso a ese documento. Serán otros quienes deberán saber por qué filtraron ese documento a los medios y lo utilizaron o no en esa batalla política que hubo en la Semana Santa pasada. Nosotros, evidentemente, no fuimos, pero que encima se nos diga que, bueno, o se insinúe que hayamos sido nosotros quienes hayamos filtrado, no, nosotros queríamos saber el documento, lo pedimos como diputados, no se nos dio, pero el documento era público y, por tanto, y además con unas cuestiones de bastante calado.

Evidentemente, en este momento nos encontramos en otro momento, porque está en trámite en el Parlamento. Entiendo perfectamente que la Abogacía en este momento procesal, sobre el contenido concreto de lo que está en trámite, que debe ser motivo de enmiendas, de debate parlamentario, no debe, ni puede, ni es prudente que se pronuncie. Pero, bueno, me alegro que el Partido Socialista hoy cambie de discurso respecto a ayer, me alegro un montón, porque ayer la posición del Partido Socialista, dedicó 10 o 15 minutos a atacar al Partido Popular, y hoy dice que está en una clara voluntad de acuerdo. Creo recordar que ayer el Sr. Borràs, dedicó prácticamente toda su

intervención, incluso se remonta a hace 30 años, a cuando hubo una moción de censura en el consell insular...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente ha d'acabar.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... -sí-, me alegro que tenga voluntad de acuerdo.

Nosotros hicimos una proposición no de ley en el 2019, proponiendo una ley de Reserva de Biosfera de Menorca. Nosotros defendimos la Reserva de la Biosfera, lo que defendemos una ley, de acuerdo con el marco jurídico institucional, de acuerdo con el Estatuto y que cumpla las funciones que debe cumplir una ley en este sentido.

Y voluntad de acuerdo, si va a cumplir este marco jurídico, la habrá, si no, no nos podríamos sumar, evidentemente. Por tanto, nos alegramos de este claro cambio de postura del Partido Socialista, respecto de ayer, en este sentido.

Y manifestar que a nosotros en ningún caso se nos puede acusar de deslealtad en la tramitación...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, ha d'acabar.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

(...). Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Passam ara al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paruala la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

No en faré ús president. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam al Grup Parlamentari Ciudadanos, Sr. Méndez, cinc minuts.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Cinc minuts. Sí, sí, soy odiado por todos los presidentes de comisiones, no sé qué me sucede, debo de ser demasia..., estoy empezando a preocuparme sobre mi propia pesadez.

Sra. Aguiló, perdone esta digresión. La primera pregunta que le haría es, creo que lo ha expresado brillantemente el Sr. Castells, perdón pero me ha resultado particularmente divertida la expresión "el interés intermitente", sobre la legalidad o los aspectos jurídicos de la ley que parece mostrar este Gobierno, ¿prevén alguna nueva consulta, o dan por terminado...? ¿Prevén una consulta más oficial, una elevación de estas notas a un informe, o ustedes ya creen que esto ha terminado?

Después, y me perdonará la bendita inocencia, porque se lo voy a preguntar, digamos, de tú a tú, entre los dos, ya que estábamos en el 83, usted pensando en dedicarse al servicio público y yo, sin embargo, pensando un montón de maldades personales y propósitos egoístas: ¿como se realizan estas peticiones? O sea, los gobiernos vienen a darte..., lo digo porque yo, mi paso por el mundo político, espero que será fugaz y sigue siendo muy reciente, ¿cómo se les hacen este tipo de consultas, digo, esto se viene a plantear como “dame un informe que resulte...”, o sea, hay en la petición algún tipo de orientación de “quiero un informe que devenga por aquí o devenga por allá” o es de una... -y ya se lo digo que se lo estoy preguntado más como contemporáneo, como la cierta curiosidad-, de esto cómo va, de esto cómo es en los interiores, en las interioridades del poder? ¿Se le da una orientación o no?

Y después, una última, que -lo siento, insisto en la consulta privada, que usted, es evidente, que, como todo buen abogado, no quiere sin pago..., pero así yo aprovecho y hago política-, hay una observación en la exposición de motivos que dice que hay que evitar el color político de los gobernantes, le falta casi un poner entrecomillado de turno; entonces, nosotros consideramos esto el mayor desprecio escrito en una ley, a la que nosotros hayamos tenido acceso desde la transición, al sistema democrático y a los representantes de la voluntad popular, libremente elegidos. Por lo visto, son unos tíos con un color político. Esto puede escribir..., -ahora tal vez abuso y le hago la pregunta o le convierta la pregunta para que me la pueda (...)- ¿esto se puede escribir en una ley desde la Constitución del 78, se puede escribir este desprecio a la voluntad popular?

Y digo, ¿no manifiesta, y de una forma freudiana, cómo piensa ser llevado a cabo todo esto de la biosfera? Sin atender al color político, o sea a la libre voluntad de expresar a lo largo del tiempo de los ciudadanos de Menorca? A mi, personalmente, me aterra. Pero lo mismo soy yo que, en atención a esto, Sr. Presidente, ya que yo soy un mero sustituto y a la pesadez de mis intervenciones, en general, considero terminada.

Gracias, Sra. Aguiló.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam al torn de MÉS per Mallorca, Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President, no en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam al torn del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Yo quisiera agradecer de nuevo la presencia de la directora de la Abogacía y de las personas, los miembros de la Abogacía que la han acompañado.

Simplemente, unas consideraciones a modo de conclusión y es que nosotros consideramos que las consideraciones jurídicas -valga la redundancia- contenidas son aplicables al texto que esta cámara ha tomado en consideración, porque el texto sigue adoleciendo de esos defectos que en su momento se plasmaron en esas notas urgentes de ese informe inacabado, que se filtró a la prensa de forma irregular.

En cuanto a la filtración a la prensa, por cierto, yo simplemente quiero manifestar la sensación desde fuera, de cualquier observador que pueda haber seguido esta secuencia de hechos, y es que al final este informe era un informe que disponían de él la Abogacía y el gabinete de la consejera de Presidencia, por tanto, lo lógico es pensar, -que a lo mejor no es así- pero la lógica nos lleva a pensar que, si se ha filtrado, pues habrá sido o desde la misma Abogacía o desde el gabinete de la Presidencia. Claro, uno se pone a analizar los motivos que puedan tener unos u otros y dices, hombre, pues la Abogacía no le veo yo qué motivo puede tener filtrar un informe, que además no está acabado, que no es..., desde un punto de vista profesional a nadie le puede interesar que se filtre algo así. Y desde el gabinete de la Presidencia, viendo los acontecimientos que sucedieron después, de que hubo ahí un poco de desentendimiento con sus socios de MÉS per Menorca, pues, no sé, uno puede llegar a pensar que, oye, pues a lo mejor se filtra a la prensa y entonces podemos crear opinión pública contraria a este texto, que, en el fondo, tampoco es que le guste demasiado al PSOE. O eso es lo que se ha dejado entrever por lo que hemos conocido en los medios de comunicación.

Tal vez el PSOE quería crear opinión pública en contra de la propia ley o crear la apariencia de que había esa opinión pública en contra, para tener una excusa ante sus socios de MÉS per Menorca y no tramitar la proposición de ley en estos términos. Pero les ha salido mal, porque les dieron un ultimátum y, al final, han tenido que claudicar. Esa es la opinión que alguno se podría formar, formular, no digo que sea la verdad, ¿eh?, simplemente es algo que es muy lógico que alguien pueda llegar a pensar y, como no tenemos más información, pues, la imaginación vuela y cada uno que piense lo que quiera.

Muchas gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara té la paraula la Sra. Sureda, pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Molt breu i enllaçant amb el que ha dit la Sra. Ribas, quan ha acabat, a part de l'Advocacia i de la Conselleria de Presidència, supòs que quan es va anar a Menorca es va passar al Consell de Menorca aquest informe o aquest esborrany d'informe, i ja ho tenia més gent, no ho sé, també són suposicions.

De totes maneres, Sra. Aguiló, em don per contestada a les preguntes que li he fet.

Sí que, i ara, durant les seves respostes, ha dit que hi hauria, que hi podria haver altres esborranys d'informes, perquè ha dit que, per part de l'Advocacia hi havia hagut un parell de persones que havien elaborat aquestes notes, però des de la mateixa conselleria de Presidència hi hauria hagut també, supòs que per part dels lletrats de la conselleria, uns informes o uns altres documents.

Ara, segons he vist, són diferents els informes que es varen mostrar al Consell de Menorca, fins i tot n'hi havia un del Ministeri de Transició Ecològica, més el del Govern balear, que mostraven discrepàncies. Només es saber si tenia constància o ha vist la resta d'informes o d'esborranys que s'han pogut presentar o si tenia constància de la seva existència.

Res més, reiterar l'agraïment per ser aquí a donar-nos les explicacions oportunes.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Té la paraula el Sr. Castells pel Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I vull reiterar el meu agraïment, Sra. Aguiló, especialment després de les seves respostes, perquè aquí estam molt acostumats que la gent vingui a tirar pilotes fora i vostè no ha eludit cap pregunta, per tant, crec que ha comparegut amb una gran valentia, dient les coses pel seu nom, i crec que sabent, com sap vostè, que jo tinc una postura crítica en com ha anat tot aquest tema, crec que la meua valoració en aquest sentit té un cert valor perquè no som, diguem, dels grups, doncs que, per la posició que ocupem institucionalment en aquest moment, doncs ja s'esperava que vindrien a dir això. Per tant, li ho dic molt sincerament i la felicito perquè realment ha demostrat aquesta independència que vostè ens ha dit a la seva primera intervenció que és un dels elements que han de caracteritzar l'Advocacia.

Està clar que el Partit Popular ha demanat aquesta compareixença perquè el seu objectiu d'alguna manera és desacreditar la llei, és anar al fons del que deia l'informe. Nosaltres, la compareixença, en canvi, l'hem trobada útil perquè a nosaltres ens preocupa un altre aspecte, que és la instrumentalització política que el Govern pugui fer de l'Advocacia. A nosaltres, com a partit que no estam en el Govern i que hem de fer una tasca de control al Govern, aquest aspecte ens interessa, i, per això, si el meu grup hagués demanat aquesta compareixença, no l'hagués demanada de vostè, sinó que l'hagués demanada de la responsable política, que és la Sra. Garrido.

Perquè, com ha dit la Sra. Carbonero, en tot aquest episodi pot haver-hi hagut un desprestigi de l'Advocacia, efectivament; això no és el que... ni crec que sigui el que cerqui el Partit Popular ni és el que cerquem nosaltres, és a dir, el desprestigi s'ha produït per una filtració interessada d'una feina que estava en construcció per part de l'Advocacia.

I qui ha fet aquesta filtració? La Sra. Ribas ha fet una hipòtesi, jo aplico la màxima llatina infal·lible, *quid prodest*, eh? I això es va filtrar a un moment que el que es volia era aturar la tramitació d'aquesta proposició de llei. Per tant, la filtració la varen fer aquells que volien aturar la tramitació del projecte de llei.

I som tan contundent perquè crec que, com a partit que no està al Govern i que la meua tasca és controlar el Govern, crec que és molt greu que s'hagi posat en entredit la professionalitat de l'Advocacia, en instrumentalitzar, en utilitzar una feina -jo sóc advocat, Sra. Aguiló, per tant, l'entenc perfectament, i m'indigno per la indignació que han de sentir vostès-, perquè realment és injust que s'hagi fet públic aquest document amb la simple intenció espúria d'intervenir i interferir en un procés institucional.

Per tant, sí, Sra. Carbonero, hi ha desprestigi, i tant! I crec que tots hem d'aprendre la lliçó, perquè, a més a més, al final ha resultat que aquest informe ha retornat com un bumerang contra els qui el van instrumentalitzar. Per què? Perquè, és clar, si s'utilitza com a arma llancívola -ara no em sortia, *arrojadiza*, no?-, com a arma llancívola unes notes, un esborrany, una cosa feta de pressa i corrents, en un dia, cap advocat que es preui de la seva feina estarà disposat a signar una cosa en un dia; és que, com a mínim, l'has de deixar descansar i després tornar-la llegir.

És clar, què passa? Com que es va fer..., es van voler fer unes espúries, es va voler instrumentalitzar aquesta feina, després això va retornar contra el Govern. Quan es va fer públic, i en aquest cas he de dir que qui ho va fer públic va ser MÉS per Menorca, al cap d'uns dies, després d'estudiar l'esborrany, dius: escolti, però si aquest esborrany no està basat en la versió definitiva que s'havia de tramitar i que no es va poder..., o que s'havia d'aprovar, i que no es va poder perquè es va ajornar el Ple.

Per tant, jo crec, i ho demanava la Sra. Carbonero, deia: quin sentit té fer això? Ja hem passat de pantalla. No, Sra. Carbonero, no es confongui, hem passat de pantalla política, és a dir, hem passat de pantalla política, sí, però en la transició de pantalla a pantalla hi ha hagut un fet que, vostè estarà d'acord amb mi, que aquest parlament, que té la funció de controlar el Govern, no pot deixar passar per alt. I, per tant, joestic totalment d'acord amb el Sr. Lafuente que aquesta compareixença era necessària, perquè crec que la conclusió principal de tot el que ens ha explicat la Sra. Aguiló, que jo ho torn reiterar, li agraeixo la claredat, la valentia d'haver dit les coses pel seu nom, el que es desprèn de tot el que ha explicat la Sra. Aguiló és que aquí hi ha hagut una instrumentalització política d'una feina professional que feia l'Advocacia i que, per mor d'aquesta instrumentalització, no l'ha poguda acabar de fer com toca.

Per tant, crec, Sra. Carbonero, i, a més a més, estarem absolutament d'acord amb el fons de la llei, i en això estarem de costat, però una cosa no treu l'altra, no combregarem amb rodes de molí. Què estiguem d'acord amb el fons de la llei? Perfecte, fantàstic, tots a una, però no podem combregar amb rodes de molí, no podem posar-nos una bena als ulls i veure que quan una cosa no ha funcionat no dir-ho perquè estam d'acord amb

el fons de la llei. Sí, estam d'acord amb el fons de la llei, nosaltres hem denunciat que l'informe no era el que tocava, per què? Perquè es va voler utilitzar en contra d'uns determinats i legítims interessos polítics.

Per tant, crec que sí que crec que realment el tema tal vegada no dóna més de sí, crec que aquesta compareixença ha està molt explicativa, crec que tots en podem treure les nostres conclusions i, per tant, vull agrair-li un cop més la seva compareixença, la seva amabilitat i el temps que ens ha dedicat per poder fer aquesta funció nostra, que és la de control del funcionament del Govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passem al Grup Parlamentari Socialista, Sra. Carbonero, cinc minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, moltes gràcies, president. Sra. Aguiló i l'equip que l'acompanya, tornam a agrair-los la seva presència aquí i les seves explicacions.

Jo, com a funcionària de carrera, tenc clar que aquest document, notes jurídiques urgents, que vaig baixar d'un mitjà de comunicació, és el seu origen, amb tot el que diem aquí tots els grups parlamentaris i tots els polítics, que parlam d'administració digital i tots aquests avanços, tenc clar que aquest document, si no hi ha una signatura digital i no hi ha unes metadades darrere, no existeix. Açò és el que m'han ensenyat a mi, com a funcionària, el que és l'administració digital. Per tant, hem fet una compareixença sobre un document que no existeix, i ho dic així de clar, segons la meua formació des de l'administració pública.

I sí, és cert, hi ha hagut un desprestigi, després aquí ha resultat que hem anat cap a un fil novel·lístic, no?, en pla quasi Agatha Christie, alguns han dit que si consideraven que la filtració havia estat de... no sé qui, del Govern, uns altres han dit que si el Govern... i tothom ha fet les seves suposicions; alguns han fet afirmacions, que jo llegiré detingudament quan surti l'acte d'aquesta compareixença, ho dic així perquè crec que així com ens poden acusar o poden acusar a tercers d'instrumentalització, alguns han fet instrumentalització d'aquesta compareixença per als seus interessos particulars.

I bé, i simplement, ja per acabar, Sra. Aguiló, perquè no vull esgotar més que fa unes quantes hores que som aquí, vull dir que hi ha una pel·lícula que ja l'he emprada altres vegades a alguna compareixença, que es diu *Atrapado en el tiempo*, que també és coneix com *El día de marmota*, i, bé, vull pensar que avançarem qualche dia, no?, i aquells que estan *atrapados en el tiempo*, *atrapados en la nota jurídica*, idè sí que vagin passant pàgines i a veure si passam al que toca, que és debatre una llei, intentar que sigui la millor llei possible per als ciutadans de Menorca i el millor consensuada possible també.

Moltes gràcies, Sr. President i Sra. Aguiló i acompanyants. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara té el torn per contrarèplica la Sra. Aguiló.

LA SRA. DIRECTORA DE L'ADVOCACIA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Lourdes Aguiló i Bennassar):

Moltes gràcies, Sr. President. Novament moltíssimes gràcies, senyores i senyors diputats, per haver-me permès explicar a la cambra els detalls relacionats amb l'elaboració d'aquestes notes, que es varen fer públiques sense que haguessin estat acabades i, per tant, perfectament elaborades, revisades i signades.

Respecte de les darreres qüestions plantejades, el que he de fer en primer lloc és ratificar i reiterar tot el que he dit a les meves intervencions anteriors. Tal vegada li puc dir..., bé, el primer de tot també vull agrair molt al Sr. Lafuente que hagi entès que no entràs a contestar totes les seves preguntes.

Vull dir també que no esperam cap més consulta. No tenim temps ara mateix per ocupar-nos d'un tema que ja està residenciat a un altre lloc i que hi haurà lletrats que el podran analitzar perfectament i sense problema.

Vull dir també que és normal que se'ns demani parer respecte de normes que s'hagin de fer, que s'hagin d'aprovar en aquest parlament o que s'hagin d'aprovar fins i tot a l'Estat quan el Govern vol tenir una opinió i la vol expressar i la vol defensar a qualche fòrum, i això també és normal dins les relacions de lleialtat institucional i de col·laboració i de cooperació que hi ha entre totes les institucions. Vull dir, per a nosaltres entra dins el normal que se'ns demani parer i nosaltres el donam sempre de bona fe, i sense cap tipus d'orientació, vull dir, no, i quasi... i es pot extreure clarament de les notes que estan publicades, que no se'ns ha dit què hem de dir, nosaltres ho hem analitzat, hem arribat a una opinió, ens hem format una opinió.

Respecte de l'exposició de motius he de dir que no la vàrem analitzar, perquè, com que teníem poc temps, vàrem anar directes a l'articulat, per tant, no en puc opinar.

Respecte de la possibilitat que hi hagués més d'un esborrany, jo crec que no, d'informe, eh?, de notes; és a dir, Hisenda en va fer un, me'l va trametre i jo el vaig introduir i està al número... I respecte d'informes que haguessin pogut fer altres institucions, no els he vists i, per tant, tampoc no en puc opinar.

I, bé, d'alguna manera, quasi que és una redundància, però l'Advocacia no rep pressions, no en pot rebre, nosaltres som funcionaris de carrera, tots pràcticament la gran majoria dels membres del cos som funcionaris de carrera i titulars dels nostres llocs de feina, i ho som com a garantia d'objectivitat i d'imparcialitat. Però és que no només això, és que quan... no tenen el per què, ningú no té el per què de demanar el parer, o cap òrgan no té el per què de demanar el parer jurídic de l'Advocacia i, si el demanen és perquè el volen saber i nosaltres responem, igual que qualsevol client espera del seu advocat que

li respongui, conformement amb dret i li doni el seu parer jurídic lliurement, nosaltres fem el mateix, seria una deslleialtat al Govern que nosaltres no donàssim el nostre parer jurídic, tal com el sentim. I, per tant, no estam sotmesos a pressions, no hi hem estat mai i no hi estarem, no..., som funcionaris de carrera i som funcionaris del cos d'Advocacia de la comunitat autònoma, que a mi m'agrada dir que és un dels cossos amb més alt nivell jurídic de la comunitat autònoma.

A nosaltres ens uneixen quatre coses, a tot l'equip de l'Advocacia ens uneixen quatre classes: una, la formació jurídica que tenim, a parer meu, molt elevada; ens uneix la vocació de servei públic; ens uneix el compromís i la dedicació i l'amor, la passió per la nostra feina; i ens uneix la voluntat de fer-la ben feta.

I, crec que..., no ho sé, crec que no puc afegir res més.

Si vull dir que ha estat també per a mi una satisfacció poder venir aquí a explicar-los un poc i donar un poc a conèixer també l'Advocacia de la comunitat autònoma, que és una institució, una entitat, un òrgan jurídic que coneixen molt bé els jutjats i tribunals d'aquestes illes, perquè ens veuen fer feina cada dia, que coneix molt bé l'administració i el Govern, perquè també ens demanen parer constantment i saben com funcionam, i que, potser, per aquesta cambra fos més desconeguda i, en aquest sentit, els agraeixo molt que m'hagin permès venir a explicar també com funcionam, com fem la feina.

Moltíssimes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència de la directora de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sra. Lourdes Aguiló i Bennàssar, i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS